

PHONG-HOÀ

**16
TRANG**

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU 7

DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN-XUÂN-MAI

DIRECTEUR
NGUYỄN-TƯỜNG-TAM

ADMINISTRATEUR
PHẠM-HỮU-NINH

A 2604

XU

CON THUYỀN NGƯỢC NUÓC

kéo giây thuyền. Con thuyền đang từ từ tiến lên vira đến chỗ móm đất, nước chảy xiết, nên dừng ngay lại, nước cuộn rào rào hai bên mạn. Người kéo giây cũng dừng đứng lại, ngã người về đằng trước, chân bám chặt lấy đất, hai tay ghi riết lấy sợi giây mây cẳng thẳng băng. Trong lúc người ấy dừng yên như tượng gỗ, hết sức bình sinh trống trọi với sicc nước chảy, không chịu lui bước, thì trên thuyền một người đàn bà và một đứa con gái nắm rạp xuồng uốn mình chống cong con sào. Thuyền tiến lên được một quãng rồi lại lùi xuống chỗ cũ. Một lát, tiếng người bảo nhau :

— Con nước nhẹ !

Rồi trong khoang, một bà cụ bò ra

rất nhanh lại dằng cuối thuyền cầm lấy tay lái. Người đàn bà và đứa con gái chạy tới tấp tim chỗ đứng, rồi lại như ban nãy nắm rạp xuồng, chống cong con sào. Chiếc thuyền con bị hai sicc ngược nhau, sicc nước và sicc người, chồm lên như cõi vuột chỗ nước soay. Giáng gó gầm của mấy người đàn bà mảnh giê uốn cong lưng nắm rạp xuồng mui, tiếng gió vù vù và tiếng vật áo gió thời lach bạch, tiếng nước réo, tiếng người hờ nhau diễn ra cái cảnh tượng hoạt động của một cuộc chiến đấu rào riết, gay go. Bạn tôi và tôi như cùng cảm thấy cái vẻ đẹp oanh liệt tung bừng của cuộc chiến đấu giữa hai sicc mạnh ngược nhau ấy.

Vượt lên khỏi chỗ nước chảy xiết,

mấy người đàn bà xếp sao lai, để mặc người kéo giây cho thuyền từ từ tiến lên.

Cuộc vật lộn vira tinh cứ diễn ra trước mặt chúng tôi, rồi dày sê là biểu hiệu cho đời thiếu niên chúng tôi, quả quyết hành động để mà tiến lên, không chịu lùi về sicc nước.

Cuộc vật lộn ấy có một cái sicc cảm hóa bạn tôi mạnh hơn những lời nói của tôi nhiều.

Cuộc vật lộn ấy nhắc lại cho chúng tôi một lần nữa rằng : phải mạnh mẽ mà sống, sống để hành động. Cái đời của tôi, của bạn tôi, của hết thảy các bạn thanh niên tri thức phải là cái đời linh hoạt.

NHẤT-LINH

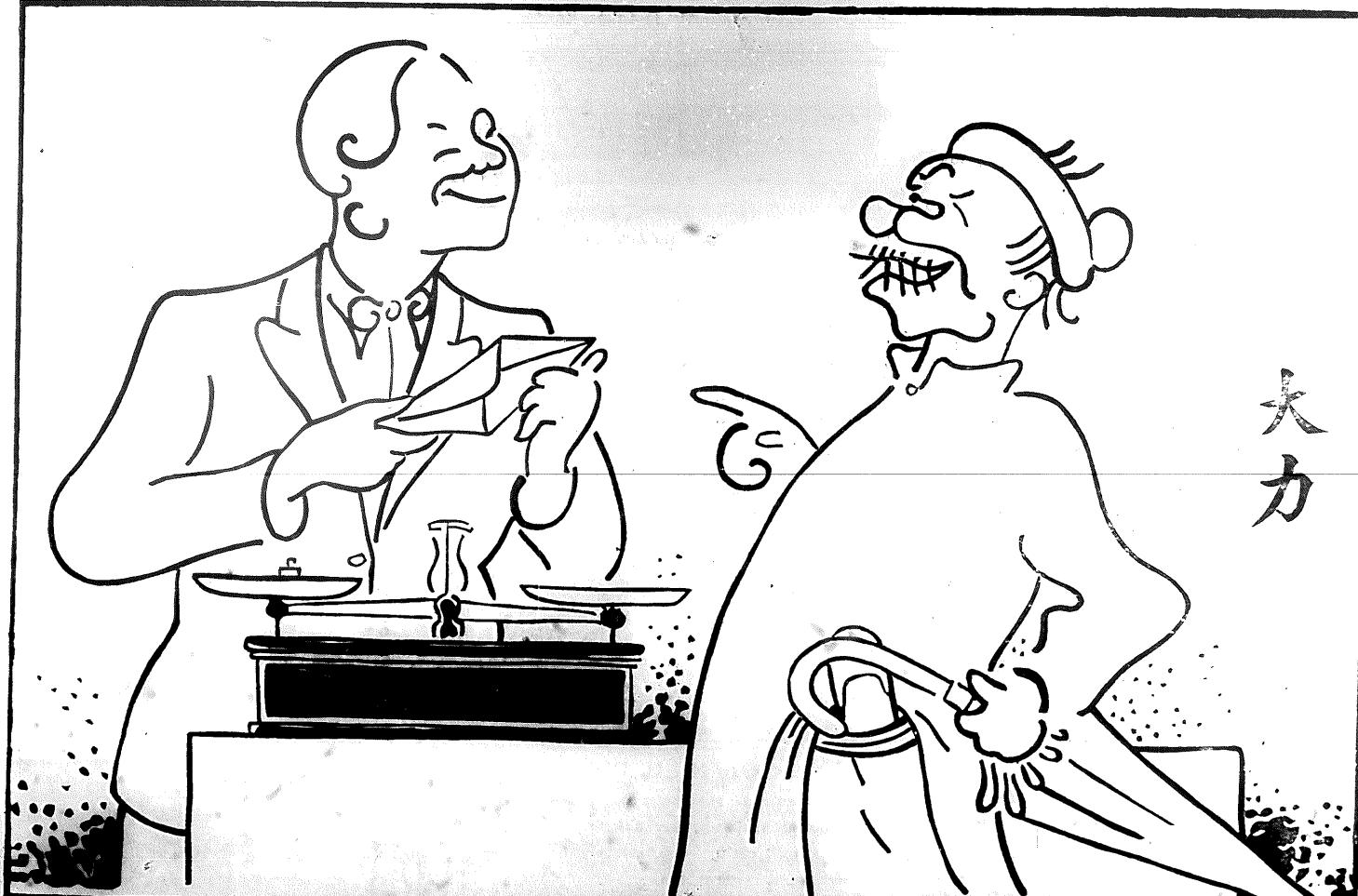
Đi đến đâu một cái gõ đất, chúng tôi dừng dừng lại, ngâm sông nước.

Bạn tôi dám dám nhìn ra xa, gió sóng lồng lộng thời, mái tóc bay tới tấp ; trong mắt bạn tôi lúc bấy giờ có vẻ quả quyết, trên môi nở một nụ cười, nụ cười của kẻ bắt đầu biết tin ở sicc mình, bắt đầu hy vọng.

Đang nói truyện, chúng tôi phải lui lại để nhường lối cho một người

Thi L. T. 14

LÝ LUẬN LÝ-TOÉT
(Không phải lý luận Phan-Khôi)

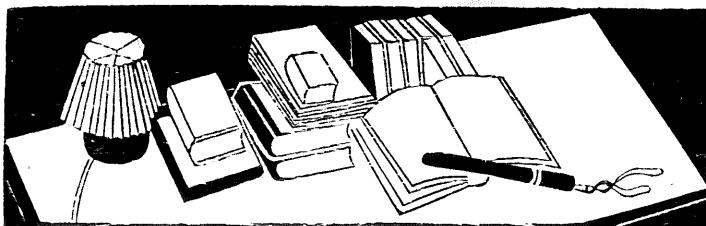

Thầy ký — Cụ phải dán khém tem nữa, kéo thư cụ nặng quá.

Lý Toét — Thầy nói lạ ! nếu tôi dán tem nữa thì cái thư tôi nó nặng thêm lên chứ !

— Người tinh thành họ văn-minh thật, ăn cơm xong, họ tút miệng bằng sà-phông.

PHONG DAO MU'Ò'NG

Các cô nàng Mường mຸ້ມຸ້ນ
mà lùc nào cũng tươi cười, làm
cho chúng ta dịu dàng vì cái vẻ
ngây thơ, chân thật của các nàng.
Không phải các cô không nghĩ đến
sự yêu nhau, nhưng cái ái-tinh các
cô nàng tưống-tượng thật là giản-dị
chân thật mà dâm thắm vô cùng.

Muốn diễn cái tình muôn yêu ấy
trong lục đêm thanh vắng ngôi trên
khung cùi, các cô cất giọng ngâm-
nha những câu thơ mà các cô đã
học thuộc từ thủa nhỏ, khi theo
chị em lên nương hái hoa bông:

...Mát giờ chênh chêc bóng hòe...
Đừng dâng nửa ở nửa về sao dày...

Cái giọng các cô hát cũng êm
đêm như tâm sự của các cô. Cuối
dời sinh hoạt trong gian nhà sàn ẩn
núp dưới rặng cây cũng lặng lẽ, kín
dảo như phong cảnh rừng núi chung
quanh.

Phong dao ta có bài 10 thương,
các cô cũng có bài 10 yêu, mà àu
yém hơn:

Một yêu khăn lượt vòng giấy.
Hai yêu yêu cả đời già già bàn chân.

Ba yêu xé lụa may quần.
Bốn yêu xé nhiễu may chán đắp cùng

Năm yêu yêu là yêu lung.
Sáu yêu em muốn cùng chung một

nha,
Bảy yêu phận đẹp duyên hóa,
Tám yêu yêu cả mẹ cha nhà chàng...

Chín yêu se sợi chỉ vàng,
Mười yêu chỉ cổ lấp lánh mà thôi!

Tuy các cô yêu lầm thứ như thế,
mà cũng có khi các cô làm cho người

yêu phải buồn rầu, thất vọng. Ta
hỗn nghe những nhời than phiền
buồn bã của một anh gấp các nàng
bạn tinh:

Yêu em em nỡ lấy chồng.
Đề anh về chốn nhà không anh chờ,
Chờ em biết đến bao giờ,
Qua kêu khe suối, giảng mờ đầu

non...
Những câu ca dao này cũng tương
tự như những câu ca dao ở miền
nhà quê ta, không có gì khác.
Nhưng phần nhiều là những câu
cô xưa mà ở dưới ta không mấy
người nhớ nữa.

Những câu hát bằng tiếng mường
cũng diễn những ý nghĩa như thế.
Nhưng hát lên, nghe rất buồn bã,
âm thầm. Giọng hát cứ dồn dập,
không lên không xuống, mà ngâm
dài ra như dư âm của tiếng chuông
khe khẽ:

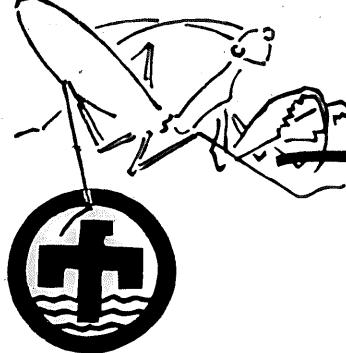
Thương nồng, thương moi, hơi
un, un or...
Un đi đất phủ chà yên, đất huyền
xa nồng, xa công trẻ ooang.

Đó là câu hát thương người em
đi xa cùa, xa nhà, ai ai cũng mong
dại.

Tôi quên không nói rằng người
Mường nói được cả hai thứ tiếng:
tiếng ta và tiếng mường. Khi thì họ
hát những câu hát mường, khi thì
họ hát những câu như ca dao của ta.

Còn phong tục của họ không khác
gi phong tục của người mình trước,
vì chính họ cũng là người một giống
với mình.

VIỆT SINH

TỰ LỰC VĂN ĐOÀN

dưới quyền giám đốc của ông
Nguyễn-tường-Tam
Đã in: Hồn bướm mơ tiên
(hiện bản hết)
Đương in: Vàng và màu
của Thế-Lữ giá 0\$40
Anh phái sống
của Bảo-Sơn và Khái-Hưng giá 0\$40
Ba cuốn trên này do Annam xuất bản
cục xuất bản.

Sắp in: Nửa chặng xuân của Khái-Hưng
Hồn Bướm mơ tiên của Khái-Hưng
(in lần thứ hai)
Gánh hàng hoa
của Khái-Hưng và Bảo-Sơn
Giảng nước ngược của Tú-Mở
Thơ mới của Thế-Lữ

Cuộc bình cầu đổi ở Văn-diền

Tiếp theo cuộc hoan nghênh thánh
giả, Nam tửu công ty Văn-diền mở
cuộc bình cầu đổi.

Cũng như khi họp việc làng, bình
cầu đổi cho ra vẻ phải có tiệc tùng,
rượu chè. Cũng vì lẽ ấy mà trong rap
lớn của Nam tửu công ty dựng lên để
nhân giá Hoàng-thượng, ta thấy
nồng những mùi vẫn... hay mùi bã
rượu: kẽ cung khó phân biệt.

Chuến choáng hơi men, hội đồng
điều duyệt mới loạng choạng đứng
dậy làm việc. Hội đồng đủ mặt tài hoa
văn-si Bắc-hà: ông tuấn Trần-tán-Binh,
ông bảng Bùi-Ký, ông cử Dương-bá-
Trạc: toàn là những tay hay chữ có
tiếng, nhất là ông Bình, đã nổi danh
vì những quyền sách rất có giá trị...
mà ông định làm.

« Không thông » hay « hay cả »

Thi L. T. 15

LÝ-TOËT LO

— Bỏ bầm với bu nó rồi, vừa mới cầm ra dến dây đã rơi đâu mất một cái
kim

PHÒNG THĂM BỆNH

Bác-sỹ Ngô-Trực-Tuân
Có bằng chuyên môn Dược-anh-cán
Đại-học đường Paris
46, Phố Hàng Cót — Hanoi
Giáy nói 725

Giờ khám bệnh:

Sáng từ 7 giờ đến 11 giờ
Chiều từ 4 giờ đến 7 giờ
Tham-benh ngoài phố mới giờ nào cũng đón

NƯỚC HOA HIỆU CON VOI

Nguyên chất rất thơm chua pha
Quelques fleurs, jasmin, fleur d'amour, narcisse
noir, violette, rose, menthe.

1 lọ 3 grs. 0.20	1 tá — . 2.00
1 lọ 6 grs. 0.30	1 tá — . 3.00
1 lọ 20 grs. 0.70	1 tá — . 7.00

PHÚC-LỢI 79, Paul Doumer, Haiphong bán buôn và bán lẻ.

Mua buôn giá chán chường tiền trước bán hiệu chịu cát.

Đại lý: PHẠM-HÀ-HUYỀN 36, Rue Sabourain Saigon

BÁN ĐẠI GIẢM GIÁ !!!

Chè man, chè hạt và chè tàu ướp
đủ các thứ hoa: Dưa-lê và măng
đóng hộp: Yên-Quảng-nam, cà-cuống
nước và cà-cài râm v.v.

Ich-Phong

20, Phố Hàng Nón, Hanoi
Giáy nói số 302

NHỚ ĐÊN LÒN

Nhớ nước say chung mìu quốc túy,
Gió mưa dừng vắng cột thuyền.

Mấy câu này không bình, nên không
đò, nhưng, mạn phép các cụ, xin nỗi
lời ông chánh chủ khảo, khen:

« Sô toet ! sô cho 10 sô ! Tôi bảo thế,
chính tôi này bảo thế... ! »

Sô ! Vì sao lại mui quốc túy ? Rượu
chứ phải thuốc lão dâu mà quốc túy
quốc hồn ! Cứ thế không cùng dù sô
toet !

Hòa-bình.

Thế giới hòa-bình ! Cái mộng của
ông Briand, cứu thủ tướng Pháp có
lẽ đến ngày thực hành được.

Bên Âu-châu, nước Đức là một
nước rất yêu trọng hòa-bình, ông thủ
tướng họ Hitler tuyên ngôn như vậy. Một
mặt nói hòa-bình, một mặt tìm cách
giữ hòa-bình: nào đục súng ống, tac
dan, nào luyện thủy quân, lục quân
cho tinh sảo, chỉ làm lầm đợi nước
nào không yêu hòa-bình là đánh.

Gần ta hơn, chung quanh ven bờ
Thái Bình, nghe cũng àu-àm tiếng
sóng hòa-bình. Ai cũng biết nước Nhật
bản là một nước chủ trọng về hòa-
bình nhất. Nhật có ra hội Quốc-Liên
thật, nhưng đó chẳng qua là hội ấy
không biết suy xét đến lòng hòa-bình
của Nhật, nên bắt đặc di Nhật phải
xin ra hội, cái hội ghét hòa-bình, yêu
chiến tranh của ông Briand.

Cũng vì thế mà Nhật không nản
lòng, cố đem mầm hòa-bình leo vào
nước Tàu và cả ven bờ Thái-Bình
nữa. Ở Mân-chau, Nhật đã vui lòng
đem súng thần công, đại bác, đem
bom dồn dập kéo cõi Hòa-bình lại. Cũng
có người chết đầy - hàng ngàn, hàng
vạn dân bà con trẻ, cụ già, nhõ công
cuộc hòa-bình của Nhật mà linh hồn
được phiêu-lưu sang thế giới khác.
Nhưng đáng tiếc nhất là họ không
được ở lại để hưởng cái hòa-bình của
Nhật đem sang, không được đám đầu
vào sườn máy làm hết đám lại ngày.

Ta có thể sung-sướng mà mong
rằng một ngày kia, Nhật lại đem hòa-
bình sang nước khác nữa. Gần đây,
được tin vua Xiêm định xui Nhật đem
quân, đem tàu chiến sang để giữ hòa-
bình hộ Xiêm. Nếu có một vài người
chết, ta có thể tự an-ủi rằng họ cũng
đã sung-sướng mà tự hào rằng chết
vì hòa-bình.

Nhưng, ta nên vui hay nên buồn,
lòng yêu hòa-bình của Nhật lại gặp lòng
yêu hòa-bình của Mỹ trên thị-trường
Thái-binh-dương và gặp lòng yêu hòa-
bình của Nga trên thị-trường Tây-bá-
lợi-á. Ấy cũng vì lòng yêu hòa-bình của
mấy nước ấy gặp nhau mà rồi đây, ta
sung-sướng mà nghĩ rằng ba nước có
đánh nhau, có giết nhau chẳng qua
vì hòa-bình mà thế giới có tiêu diệt
cũng vì hòa-bình. Sung-sướng thay !

Cũng vì nước cá.

Tỉnh Phúc-kien độc lập. Đội quân
thứ 19, trước đã trống Nhật ở
Thượng-hải ủng hộ Thái-dinh-Khai,
một tướng Tàu giúp sức chính-phủ
Phúc-kien.

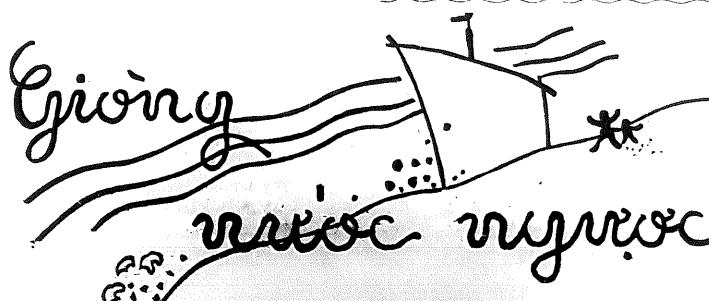
Lẽ tất nhiên là chính-phủ Nam-kinh
không bằng lòng. Bọn Uông-tinh-Vé,
Tưởng-giới-Thạch hạ lệnh bắt Thái-
dinh-Khai, Lý-tê-Thâm. Bọn Lý-tê-
Thâm, Thái-dinh-Khai cũng hạ lệnh
bắt Tưởng-giới-Thạch, Uông-tinh-Vé.
Bên nào cũng cho bên kia là quân
« nghịch », phản quốc cả: lời tuyên
ngôn mới chỉ lý làm sao !

Chỉ khờ cho mấy vạn quân Tàu,
không biết bên nào là quân phản
quốc, cũng phải đem thân vào chỗ
chết... chết cho mấy ông tướng Tàu
kia được thỏa lòng tư kỷ. Nhưng,
theo mấy ông tướng ấy, lòng tư kỷ
của họ là quốc hồn quốc túy của nước
Trung-hoa, chẳng khác gì bên ta,
thuộc là nó là quốc hồn quốc túy
của ta vậy.

TỬ-LÝ

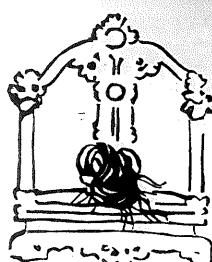

- Là người chứ có phải là con vật đâu mà nói dối bà. Thực già nhất định
10 đồng.
- Thời thế tôi trả cháu 8 đồng.
- (ngắn ngủi) Vàng, tôi bán rẻ hù bà. Vậy nhưng ai hỏi thì bà nói cho là 11
đồng.

ÔNG NGUYỄN-VĂN-TỐ

TẾ BÚI TÓC

Ngày mùng 6 tháng 11 năm Bảo-
Đại thứ 7..., khồ-chủ Nguyễn-văn-Tố
quý trước di-hái Bùi-Tố, khóc mà
than rằng :

Than ôi !

Ta với người :

Nghĩa nặng thiêng-liêng !

Tinh thâm mật thiết !

Đời đức mẹ cha,

Cùng chung khí-huyết.

Kết từ thủa oe-oe tiếng khóc, dã
cùng nhau duyên nợ vẫn-vương :

Trái bao năm thăm-thoản cuộc
đời, vẫn một mực tóc tơ khang-khit.
Bé còn cái chôm, đỉnh so phất-phor ;
Lòn đến túp bờm, sau lưng rối rit.

Não sà, nào nuôi, nào chải, nào
chuốt, nào ve, nào vuốt, công trình
kè biết mấy mươi !

Khi vỏ, khi gai, khi rói, khi xoa,
khi bới, khi xoa, chăm-chút thói đà
khôn xiết !

Thánh nhân đã dạy, của mẹ cha
nào dám hủy-thương :

Thời thế đổi thay, hồn quốc-túy
vẫn loạn giữ riết.

Cũng tưởng :

Rung chảng rời, lay chảng chuyền,
được cung nhau bền chặt trăm năm ;

Sống thời đê, chết mang đi, ở với
bạn vẹn tròn một kiếp.

Não hay đâu :

Gặp буди nhổ-nhang,

Bị phuòng quỷ-quyết,

Lời ơng, tiếng en, cứ nhẹ ta khue
khich long cui ;

Nết bút, câu van, thi chí ban hâm
hê muôn trết.

Bồ thi thương, vương thi tố, nhún
như chí ta luồng những bụi-ngùi ;

Riều cảng té, ché cảng già, dai lụa
đến họ lại thêm ray-riết.

Au cũng là số phận suí nén.

Cực chẳng đã lòng ta phải quay...
Bốn mươi năm đùn đùn nay giò quang,
Ba nhát kéo, ta người vĩnh biệt !

Để lòng ta, người hàn oán, hàn hồn,
Roi hạt lựu, ta những thương ng, những
tóc.

Ôi thời !

Đừng oán hận, tiếc chi đời tổ chay,
vi nam-nhí hắt-hủi rầy-tuồng.

Hay hoan-huynh hóa làm kiếp dưới
gá, đê phu-nữ nâng-niú, quán-quít !

Ô hô !

Thương thay !

TÚ-MỘ

MỪNG NHÀ BÁC-HỌC NGUYỄN-VĂN-TỐ

Cung nhau trót dù nàng lơi,
Dẫu thay mái tóc dám rời lồng tor,
Dù có bao giờ.

NHẤT DAO CÁO

Hàn-lâm viên dài... dài bài hâm

Muốn mua cò item, con niemi Đông
Dương dùng rồi và còn rõ, giá tinh
phái chảng.

Do nơi M. DUPICHAUD, Trésor
Phnom-Penh Cambodge

XIN GIỚI-THIỆU,

Trước khi các quý bà, quý cô định
may áo Nhung đen toàn tơ, hẳn cũng
đồng ý với tôi là hàng quý-giá lại rất
khó-piền bết, bộ ra ba bốn chục đồng
muỗi nhán lực mìn bết mẩy, vây chí
tiêu đến Tiệm Chinh Bombay 89 Hàng
Khay là nơi mà pán đóng khách hàng
đã tăng là lồng-Nhung, dù sao cũng
không nhầm...

TIỀN-NHUNG

Muốn cò chè nhô cánh, xanh nước thực ngon mà
uống, nên mua chè của Hiệu KIM-THÁI số nhà 3,
phố Hàng-Ngang Hanoi. Có bán cả tại Hội-chợ Nam-
định, và đã được đức Bảo-Đại ban khen.

Kính-cáo
KIM-THÁI

MÓI MÓ'

Imprimerie Nam Cán

82 và 85, Phố Bonnal

HAIPHONG

Adresse Télégraphique NAM-CAN

Téléphone 558

TƯ CAO ĐÊN THẬP.

NGƯỜI

VÀ VIỆC

86 25

HỒN BƯỚM MƠ TIỀN

bản nay bán hết
không còn quyền nào

CÁC BẢN
MUỐN MUA
XIN ĐỢI
IN LẦN THỨ HAI
(Hiện dương in)

Thú tội.

Ông Bảo-Ngọc có đăng một bài trong báo Tiếng-Vang (Echo) nhan đề là «thú tội». Ông kể lại truyện xưa, ông đến chơi nhà một ông tri phủ vào trạc 60 là người túc nho. Ông kể lại truyện minh tết là đúng sự thực.

Mà đúng sự thực quá. Thầy ông Bảo-Ngọc hay triết-lý về việc đời, cụ phủ túc nho bảo ông ta rằng: «anh đừng giận, anh bạn bè của tôi ơi! Tôi thèm như anh lắm. Đầu anh có những lý thuyết của anh, anh cũng vẫn là đời, một đời hoàn toàn, bồng bột, mù và anh sẽ lôi kéo tôi đi như cái lá khô».

Một ông túc nho thốt ra những câu kỵ khôi thế thi túc nho thật. Mà ông túc nho ấy túc nho cả về cách hành động. Chả thế mà cụ phủ ta lại đi giới thiệu cậu Bảo-Ngọc với con gái mình.

Ta thử tưởng-tượng ra cụ phủ râu bạc, áo dài, dân cậu Bảo-Ngọc đến trước mặt con gái mình, rồi chỉ cậu mà nói rằng: «đây là cậu Bảo-Ngọc», rồi quay lại bảo cậu Bảo-Ngọc rằng: «đây là con gái tôi».

Tưởng-tượng ra cảnh tượng ấy rồi, tất ai cũng phải ôm bụng cười mà rằng: «thật là cứ chỉ của một nhà túc nho!» Rồi cười xong đến ôm nhau mà khóc rằng: «ông Bảo-Ngọc không phải là người nói dối! Ông Bảo-Ngọc không phải là người nói dối!».

•

Thực thà...

Phụ-Nữ thời-dám có câu rằng:

... Trong nghè làm bao chúng tôi
cũng phải có cái điều không thực thà
như nghè buôn, nghè thợ chằng hạn;
hàng minh xấu mà nói tốt, đồ minh
vụng mà nói khéo, kẻ không tự biết
xấu biết vụng đà đánh, có kẻ biết vạy
rồi mà cứ nói tốt nói khéo đai....

Cô Phụ-Nữ thực thà dà! Chưa thấy
trong làng bao ai tự khen là khéo, là
tốt, hẵng thấy cô Phụ-Nữ là một: số
đầu hay, nhưng số thứ hai hay hơn số
1, số 3 lại hay hơn số 2... cô cứ phô
hang cô khéo, đồ cô tốt hoài hoái.....

Nhưng không phải vì cô không tự
biết xấu biết vụng đâu, mà cũng không
phải biết vậy, mà cô cứ nói tốt nói
khéo đai đai! Chính là cô...

... Thực thà có một, đơn sai chẳng
hè...

Cho nên số 1 của cô hay hơn số 2,
số 2 hay hơn số 3 đó!

BỘI XẾP BỊ VỢ DÁNH

Một người lạ.

Hắn là người bên Tàu. Nhưng không phải là Tưởng-giới-Thạch, Trương-học, Lương: có lẽ gì bọn tướng Tàu ấy! Người lạ đây tên là Vũ-Huân, là một người... ăn mày.

Vũ-Huân ăn mày không phải là vì nghèo, mà là vì... trường học.

Huân người tỉnh Sơn-dông, lúc mè mẫn, cùng anh chia của, được ba mẫu ruộng, đem bán lấy hai trăm quan, đem gửi người quen nhờ buông đất hộ, nói rằng: «đó là số tiền dự bị để dựng trường nghĩa học».

Rồi từ đó, Huân lang thang đi ăn mày, hễ xin được miếng ăn ngon thì đem bán, chỉ ăn gốc rau đuôi khoai để khỏi đói. Ngày lại ngày, Huân đê dành được món tiền lớn, đem tậu ruộng nương, nhưng vẫn ăn vận rách rưới để đi xin như cũ. Như vậy lần hồi, đến năm Quang-Tự thứ 12, đã trở nên một nhà triệu phú, xuất tiền ra mua 230 mẫu ruộng, lập lên 24 gian trường học, dồn danh sư về dạy học.

Kế đó lại mua thêm 100 mẫu ruộng nữa, bèn dựng 10 gian trường học nữa. Đến nay, trường của Huân nghiêm nghiêm là một Vũ-Huân trung học đường, có tới 4, 5 trăm học sinh thiên hạ Trung-hoa đua nhau đến học.

Một người ăn mày như Vũ Huân, chịu khâm khổ cơm thừa canh cặn, trong ba mươi năm trời đê dành tiền lập trường cho toại trí binh sinh, thật là một người hiền có. Ngoảnh lại nhìn trước Nam minh, chỉ thấy ông Cửu-Huyền-Hàm Nghi là lập được một trường tiểu-học cạnh ga Văn-diên, nhưng chí hướng và hành-vi của ông Cửu-Nghi đâu đã được bằng ông Vũ-Huân.

TÚ-LÝ

Thi tài

Ông Phan-Khôi kết thúc bài «Phụ-nữ Thời-dám với Phong-Hóa», bằng một câu nhả-nhận mà hùng-dũng:

• Muốn nghị-luận cùng nhau một cách đúng-dắn, đúng-phá-bóng-lon, nói thẳng ra tức là gây một cuộc bút

chiến-nên-hình, thì cũng phải đợi một ván-dề nào, đôi bên đều có thể đứng ở địa-vị khách-quan, lấy khách-quan mà phán-doán, thì mới có giá-trị và nghĩa-tội cũng chẳng dám từ-nào.

Thì Nhị-Linh cũng chiều lòng ra cho hai ngài Phan-Khôi và Tú-Lý một ván-dề sau này, hai ngài thử thi tài hơn kém xem sao.

1.— Hãy giải-nghĩa và phê-bình câu hát:

Con mèo, con chó có lông,
Cây tre có mắt, nón đồng có quai,
(Trích ở P. N. T. B. với P. H. của ông Phan-Khôi).

2.— Câu hát có thi-vi không?

Bài làm trong hạn ba giờ, diêm sô
nhân với ba. Cầm chép, cầm gá, cầm
tra-cứu sách luận-lý học.

NHỊ-LINH

Lại «nhàn cư vi bất thiện».

(Viết theo lời Zân báu)

Đã biết mà! Ra ngoài thế nào được
mưu Gia-cát.

Lú Thiện-Nhân ở Zân báo (hay Zun
báo) đồ khùng rời đó nè! Đồ khùng
làm quảng-cáo cho Phong-Hoa cầm ơn
đó nhé, các thầy nhé!

Tuy chú Thiện-Nhân còn hơi lỗ mang
đôi chút, «bác» nào có chấp chi em
ít của bác. Chú nói: «làm điều quấy,
nói một câu bậy... là hèn là ngu».
Chú chắc lại biết rằng vu-khổng cho
người là tính cách của quân hèn mạt
vô liêm-sỉ. Nếu vậy thi chú nó cũng
khá đà!

Nhưng nè, chú bảo Phong-Hoa làm
mọi cho tiệm bảo-chế Chassagne là
một điều không có, chủ minh a. Đồ
cho người khác một điều họ không
có, là...vu-khổng. Vậy chú Thiện-Nhân
nó quản-tử đến nói di vu-khổng cho
người à? Chú em đọc đến hai chữ
«Thiện-Nhân» không biết có thận
không, «bác» đây thận cho chú em
nó lâm-dâng.

Thôi mà! chú Thiện-Nhân không
hèn mạt vô liêm-sỉ như những quân
đi vu-khổng cho người ta đâu... tuy
chú em nó cũng vu-khổng. Lý luận

chắc-chắn như lý luận Phan-Khôi
vậy, chủ minh a.

Chú Thiện-Nhân lại bảo sách quý ở
chỗ tư-tưởng cao siêng, đứng-dẫn.
chứ không quý ở chỗ văn-hay. Chủ
minh thông-minh dữ đai! Chủ minh cho
«văn» là không cần-ur? Những áng văn
hay từ xưa đến nay chủ không cho
là quý à?

Thảo nào mà chủ minh viết lối van
của bọn phu-chợ Biển-thành mà không
ngượng.

CUỘC ĐIỂM SÁCH

Hồn Bướm Mơ Tiền

Câu truyện nhả-sir, nhưng không
phải là sự-cu-chùa-bà Đá-hay-sư-cu
chùa Hòa-giai.

Chí là câu truyện một chủ-tiểu,
không danh-không-vọng, không-thít,
không-cá, một chủ-tiểu-chán-tu:
chú Lan.

Phiên-một-nỗi, chủ-tiểu-ay-bi-là
con-gái-trai.

Đã-giá-trai-tát-eo-sự-rắc-rối...

Má-rắc-rối-tr-mánh-thát.
Rắc-rối-tr-mánh-vi-một-câu-hoc
trò-trường Cao-dâng (phi Cao-dâng
bất-thánh-phu-phụ) câu Ngoc.

Cậu Ngoc-lên-chơi-chùa-ở-lại-hàng
tháng, truyền-to-truyen-nhô-với-chú
Lan, ngô Lan là gái-rồi-lại-không
ngờ, còn-chú Lan-muôn, rồi-lại
không-muôn...

Cir-thể-mãi.... cho-den-hết.

Tổ-Tâm

Tổ-Tâm-là-tên-một-cô-con-gái.
Cô-con-gái-phải-lòng-trai.

Trai-là-Bạm-Thủy.

Hai-cô-câu-yêu-nhau, nhưng-vi
hoàn-canh, vi-gia-dinh, đánh-cô-lấy
chồng, cậu-lấy-vợ. Rút-cục: cō-buồn,
cô-chết.

Hết-truyen.

TÚ-LÝ

VUI... CƯỜI...

THI VUI CƯỜI

Của Hồng-Quang Haiphong

Cùng lèm.

A — « Cho tờ mượn hai chục vĩ tờ quen vì ở nhà ».

B — « Đây tờ cho dằng ấy mượn hai hào thuê xe về mà lấy vĩ ».

Của L.N.Vi Sontay

Thé nào không cho tiêu di.

Một ông nuốt phải đồng hào. Vợ sợ quá, vội đi đón đốc tờ.

Đốc-tờ đến xem xong rồi nói : « bây giờ chỉ còn có một cách là làm cho tiêu đồng hào ấy đi ».

Bà vợ vội trả lời ngay rằng : « Bùm, đồng hào ấy không thể tiêu được a, vì rằng là đồng hào giả a ».

Bố tờ — Thé nào, cậu cả nhà bà tôi chữa cho hôm nay đã khỏi rồi chứ ?

Bà chủ — Bùm, ngại chừa cho cháu mà nó cũng không khỏi chết.

Đốc tờ — Lạ nhỉ, thế sau nó ra chổng bệnh gì ?

Bà chủ — Bùm, sau nó bị chết ô-tô.

Của C.D.Suu Haiphong

Hồ cái.

Một bù dương lên đồng quan lớn (con hồ), nhảy hết giường no sang giường kia, chẳng may giật rớt đứt mà không biết, nhường người đứng xem nom thấy... cùng reo àm cả lèn :

— À, hồ cái, anh em ơi... .

Tức thi đồng thăng.

Của T.V.-Trung Hanoi

Cách phòng bị giữ rượu.

Một hôm, một ông vân-si nghiên cứu có việc cần phải ra phố, nhưng sợ ở nhà đưa ở uống trộm rượu của mình, ông ta bèn nghĩ ra một kế, gọi đưa ở lên dặn rằng : « chai rượu trên bàn là chai rượu độc dãy, khi ta đi vắng thì chờ có uống vụng mà chết đó, còn cái đầu gà thì phải trông coi cẩn thận, nếu suyền thi tao đánh chết », nói xong ra đi.

Khi ông ta đi khỏi, đưa ở bèn lấy uốn vĩ thắt gí ra nhâm say mềm lăn ra ngủ. Đến lúc chủ về, thấy đưa ở ngủ lăn ra phả i, hơi rượu sặc-sua, xem lại gà với rượu thì hết nhẵn, bèn nói giàn gọi cho nó tình dậy, hỏi nó, thì nó khóc mà đáp rằng : « ông đi khỏi, con vẫn trông coi cẩn thận, chẳng may khi con chạy xuống dì giải lèn thi thấy cái đầu gà đã bị con mèo bên hàng xóm tha mất, con sợ hãi quá, không thể sống nữa, con bèn lấy chai rượu độc trên bàn nốc một hơi để tự-tàn ».

Ông chủ (mặt nhợt-nhạt, mồm hốc...) .

AI BỊ TÊ-THẤP

Nhắc buốt gân xương, té bì ngoài da, chân tay buồn mồi hình như kiến cắn, nên dùng thuốc tháp hiệu XONG-THÀNH là chóng khói, xa gần nhiều người tin dùng mà ai ai cũng đều khỏi bệnh cả. Thuốc bột ngoài mỗi chai 0\$30. Thuốc uống trong mỗi hộp 2\$00. Giang-mai mỗi lô \$0.80. Thuốc lậu mỗi lô 0\$60. Thuốc uống em hòa chòng khói bệnh. Khi đã khỏi bệnh tinh nên dùng 1, 2 hộp Đường-khí bồ-thân hoàn là đắt nhất uốn độc. Mỗi hộp 2\$00.

XONG-THÀNH

227, Route de Hué — Hanoi

Của N.Minh Ninh-bléh

Anh ký-dốt.

Thầy ký — Thầy kia xin thuốc gl?

Phó Tín — Xin thầy lì anh ký-dốt (anh ki-dốt, teinture d'iodé) để bôi chấn a.

Của V.S.-Tâm Thái-nguyễn

Tiếng già cầy.

Hồi 10 giờ đêm hôm nọ, câu bồi quan đồn P.M. chợt nghe thấy tiếng hò dằng gầm gừ ở ngái chuồng bò, vội chạy lén gác báo chủ :

— È me sít ! Đò-o a-võa in bêt bô-cu mè-säng, lúy mǎm-sől bôp, mè ba vây bôp⁽¹⁾ : ti-li giòn, ti-li noa⁽²⁾ ; lúy gầm, lúy gút, lúy sực me-sít, lúy sực cǎ moa !....

Của N.K.-Quê Hanoi

Lần-thần.

Ở ga xe-lửa, hai cô gái quê mua vé :

— Thầy cho tôi hai cái vé.

— Đì đâu mới được chứ ?

— Về làng Chò-dóm.

— Không có ga nào là Chò-dóm cả.

— Ô hay ! chúng tôi vẫn thường đi về đến ga, rồi xuống đi bộ vài cột lô-méch thi đến Chò-dóm mà.

1 Ba vây bôp là Pas vrai boeuf.

2 Ti-li giòn, ti-li noa là vẫn.

Thi L.T. 16

Lý Toét — Xin thánh-thần phù hộ cho vợ chồng con cháu nhà con, được phát tài, báu mịu bùi đít, sống lâu giàu béo...còn trong dân trong làng thi mặc kệ bu chúng nó.

THUỐC LẬU THANH-HÀ

Là một món thuốc chế theo phép khoa-học, uống vào không mett nhoc, không đì dài rất, không hại đường sinh-dục; chỉ trong 4 giờ đồng-hồ thấy kiến hiệu ngay. Mỗi mắc (état aigu) dùng số 3, — Kinh-niên (état chronique, goutte matinale, filaments) dùng số 7. Cỏ Giang-Mai (syphilis), Hạ-cam chancre (mou) bệnh, nái thuốc áy chỉ một tuần lễ là khỏi rõ rệt. Thuốc Lậu và Giang-Mai THANH-HÀ đều giá 0\$60 một ống. Nhận chữa khoán không khỏi không lấy tiền.

Hỏi tại THANH-HÀ-DƯỢC-PHÒNG

55, Route de Hué, Hanoi

— Nhưng xuống ga nào mới được chứ ?

— Ông rõ khéo lôi thôi, nếu biết ga còn nói truyện !

Của T.B.-Sang Phù-lý

Câu chào lạ.

Một thày ký lục day một người tay nói tiếng annam, người tay đã hơi bập-be.

Một hôm người thư ký mưu về nhà ăn cơm, về đến cửa, bà đầm « A-la-mít » ra chào. Người tay chẳng hiểu, người thư ký nhắc lại từng tiếng một « nhà... tôi... nó... chào... ông... dãy ». Ông tay đương mắt nhìn cái nhà hai tầng, tưởng rằng cái lối lịch thiệp của người an-nam, bèn chắp tay cung kính chào lại :

« Không giám, tôi chào « cái nhà » của ông ».

Của N.B.-Tri Hanoi

Bà không cho cháu đi học à ?

— Khốn nạn, một vần không đọc được, một chữ không biết thi học gì ? Cố án.

Của Giáo Hanh Hanoi

Lý Toét mặc cà.

Lý Toét lụ khụ vác áo « ba-đờ-suy », vào một hiệu thịt may tây, hỏi :

— Ông làm ơn chừa cho tôi cái áo này vì nó « cũ » và nó lụt thượng lầm.

Phó may — Thưa cụ, bảy giờ phải lộn dằng trong ra dằng ngoài, công may gần bằng mới, xin cụ cho năm đồng.

Lý Toét — Áy chết, ông tình rẻ chít để sang năm tôi còn mang « nó » đến đây « lộn lại một lần nữa » chứ.

THI LÝ TOÉT

Của T.V.-Vân Dip-cầu

Phóng đại.

Chủ hàng — Cụ muốn phóng đại bằng than, xin cụ ba đồng.

Lý Toét — Thế tôi mang than nhà đến thi ông lấy bao nhiêu ?

Nhà hàng ??

Của cô N.V.-Kim-chi

Lý Toét mua pháo.

Lý Toét — Ông bán cho tôi banh pháo rõ kèu.

Nhà hàng — Thưa cụ, hàng này kèu nhất, xin cụ cho ba đồng.

Lý Toét — Được, nếu tôi mang về dót mà nó không kèu thì tôi mang lại trả nhé ?

Nhà hàng ??

Thề-lệ cuộc thi vui cười và thi tranh khôi-hài.

Mỗi bài không được quá 30 giông, Tranh vẽ chiều ngang 12 phân tây, chiều cao 60 phân.

Mỗi ký số đăng lén những bài và tranh mà bắn-báo sẽ là bay nhất.

Gửi thường (về số 72, 73, 74, 75, 76) a) về cuộc thi vui cười.

Gửi nhất : các thứ sách đáng giá \$300 Gửi nhì : các thứ sách đáng giá \$200 bi về cuộc thi tranh.

Gửi nhất : các thứ sách đิง giá \$300

Bản-báo sẽ gửi cho những người đã thi thường một cái phiếu lấy sách và câu hàng kể các thứ sách này, nam của một bài sách. Bài câu hàng sẽ cho trong đó, muốn quyền nào thí-giải phải lái bùa sách lái sách. Các bài muốn lái bùa sách hay đồ đạc trong hiệu do công dược, mèo sio cho dù số tiền thi thử. Tiền gửi về phải cát bài chia. Hoặc các bài muốn đàm bao biển k-đông lái sách cũng được.

THI VUI... CƯỜI...

Gửi nhất. — Về bài Dr-đàn đิง trong số 74 của ông Vũ-Lộc phủ Chày Kiến-an.

Gửi nhì. — Về bài Lân-thần đิง trong số 74.

(Xin ông gửi bài này làm ơn cho biết tên và chỗ ở để gửi phiếu thường lai).

THI TRANH KHÔI-HÀI

Gửi nhất. — Về bức tranh « Ông đúc, tôi đánh lùa đây », đิง trong số 74, 75v à 76 của ông H.Q. Bình & Gamor, an Cao-hùng.

(Xin ông Khuê cho bút chì).

THI LÝ TOÉT

Về mấy bức tranh: « Một sứ lai », Lý Toét; đóm miy nói; và « nhè ý » đิง trong số 74, 75v à 76 của ông H.Q. Bình & Gamor, an Cao-hùng.

CUỘC THI « LÝ-TOÉT »

Bản-báo sẽ chọn đang lén bao những truyện vui cười và những tranh khôi-hài của các bạn dự-thi mà với c-ủ đồng là Lý-Toét. (Để-tính của Lý-Toét có bạn đã biết rồi).

Cứ 10 bài và tranh đúp sẽ có một giải thưởng 4\$00 sẽ là ký-nhận của mìn-vui. Hết một năm sẽ chọn 10 giải: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922,

TRUYỆN NGẮN

Tôi là quanh hồ Hoàn Kiếm
được mây vồng rìu không
nhờ. Tôi chỉ nhớ rằng cái
vấn đề tôi giải quyết vẫn chưa xong :
Vấn đề tiền.

Vì đã hai hôm nay, tôi không
một xu trong túi. Tôi cũng muốn
buồn, muốn sầu và ngâm với thi-si
Thể-Lữ câu :

« Tôi rỗng không mà lòng cũng
rỗng không ».

Nhưng mà nước hồ xanh phản
chiếu áng mây thu khiến lòng tôi
sung sướng.

Rồi tôi tự ví tôi như một nhân
vật trong truyện của Henri Murger.
Nhà ta từ ấy cũng như tôi vui vẻ
mà đi tìm tiền, tưng chừng như
nó thám đến dồn minh vậy.

Bỗng có ai vỗ vai. Tôi quay lại.
Anh Ý, một người bạn thân mà đã
ba năm nay tôi không gặp, giơ tay
bắt tay tôi, rồi cười cười hỏi :

— Thế nào độ này có khă không?
— Cũng khă.

— Ủ, trong người có vẻ phẫn khởi
lầm. Tôi cũng khă lầm, anh à, nghĩa
là gặp kinh tế này mà hấy còn dù
ăn dù tiêu, nhờ trời hấy còn sống
dược. À, anh đã ăn cơm chưa?

— Đã, anh à.

Mời gần mươi giờ đã cơm nước
giờ sớm thế? Lại cao lâu ăn với tôi
cho vui di.

— Cảm ơn anh. Nhưng quả thực
tôi vừa ăn xong.

Thật ra, chẳng một bửa sáng hôm
ấy, mà cả bửa chiều hôm trước tôi
cũng đều có dặn cần thận thằng nhóc
rằng tôi không ăn cơm nhà, vì có
người mời tôi đi dự tiệc. Và tôi
cũng không quên giặc cát tài sản
lại trong túi đưa cho nó : một món
tiền mệt hào. Song tôi vẫn chưa
thấy nó. Chẳng biết có phải cái đà
dạy tôi nó dối tôi, hay là tôi không
chú ý thứ thiệt với tôi.

Trước khi chia tay, chúng tôi vui
về cùng nhau ôn lại quãng đời xưa,
quãng đời đầy đủ, phong lưu. Bỗng
chẳng biết có phải bạn tôi đọc
được sự lo lắng nó hiện ra ở cặp
mắt tôi chăng mà anh vụt nhở
rằng còn thiếu tôi mươi đồng bạc.
Tôi thì tôi quên hẳn và ngần ngại
không dám nhận tiền bạn trả. Nhưng
nè lời bạn nắn-ni có vẻ thành thực,
tôi dành bàn chia số nợ ấy ra làm
hai phần bằng nhau, mỗi người tiêu
một nửa.

Thế là tôi lại giàu. Tôi toan quay
về đưa tiền cho thằng nhóc đi chợ,
thì chợt nhớ tôi lót túi dặn nó buổi
sáng. Tôi ráo rò đến một
hiệu cao-lâu nhỏ ở phố hàng Buồm
ăn bữa cơm soảng.

Qua phố hàng Đào, Tôi dừng ở
cửa một hiệu bán các đồ trang sức.
Đưa mắt ngắm mấy cái « cà vạt »
tôi lại cùi xuống ngực nhìn cái « cà
vạt » của tôi rách soga như tờ mướp.

Quả quyết tôi vào mua một cái.
Nhưng giá đắt quá ít nhất cũng phải
đồng bạc một cái. Tôi chép miệng
tự an-ủi : « Chà, deo cà-vạt rách
luôn một tháng nay còn được. Theo
nó đến ngày lĩnh lương thì đã chết
ai. Vả sung-sướng nào có phải ở cái
cà vạt đẹp! »

Tôi đương ngầm nghĩ thì một cỗ
bản hàng ở trong nhà đi ra. Tôi

còn chờ mắt nhìn thì có dã lại gần
đưa lấp phiếu mời tôi mua.

— Thưa ông, ông mua dùm cho
đầm phiếu. Đây là phiếu giúp dân bì
bão ở miền nam Trung kỳ.

Tôi còn ngạc nhiên, mím cười, th
cô hàng dã se phăng một phiếu
đưa cho tôi mà nói tiếp :

— Thưa ông, ông mua một phiếu
vày.

Tôi buột mồm đáp.

— Xin vắng.

Tôi mở ví trả tiền rồi lững thững
lên hàng Buồm.

Tôi vừa ăn, vừa mở phiếu ra xem
lại. Lúc bấy giờ tôi mới rõ là nó
một mặt trắng và một mặt xanh, có
những hình như những cái quạt
nhật-bản xô-xa. Rồi tôi nhìn đến
chữ ký của ông Hội trưởng Hội
đồng ủy viên. Tôi cố đoán mãi
mà không biết là chữ gì. Tôi hóng
bật buồn cười, vì có số cái phiếu
là quan hệ nhất thời chia hè lưu
ý đến. Mà nào có phải nó nhỏ cho
cam. Hàng chữ 08430 rất là rõ ràng
chứng chắc đứng sừng sững ở dưới
hết Billet.

thường lầm. Hiện nay ta nghèo mà
ta có thấy ta khổ đâu, tuy thỉnh

thoảng cũng phải mua bừa nhín
cơm. Song ngày trước ta giàu có,
khi trong tay có bạc vạn, mà ta cũng
chẳng thấy sung sướng hơn bây giờ.
Cũng lo, cũng sợ, cũng có khi phải
một vài bừa nhín cơm. Mùa nhín cơm
vì bừa trước ăn uống thải qua còn
khô, còn nhục gấp mấy ngày nay
nhín cơm vì một lẽ chính đáng: hè
tiền.

Vậy trúng số chỉ cốt để thoát
cảnh nghèo và di徙 cảnh giàu thi ta
nên đốt ngay cái phiếu này đi thôi ».

Tôi nghĩ thế là vì tôi vừa đánh
riêng hút thuốc lá. Nhưng may mà
tôi chỉ nghĩ thế chứ không đốt thực.

« Hay ta dùng để làm việc nghĩa,
chẳng hạn dùng một nhà thương,
một nhà họ sinh, một trường học.
Song một vạn bạc của ta ít ỏi quá,
việc đó ta nên nhường cho những
ông hanh, ông bà già có hàng chục,
hàng trăm vạn. Vả ta thường cho
họ như thế cũng là một việc đại
ngiệp; giúp cho họ có dịp mà mua
cái hầm hồng-lô lồng liếc hay biển
tu, tu soạn chi đó ». Thực khó nghĩ

CỦA KHÁI - HƯNG

nhờ tôi nó thi, than ôi ! no dã người
ngor người ngắt.

Rồi từ đó, tôi cứ loay hoay với
cái ý nghĩ tiêu mou tiền trúng số
cho được đích-dâng. Cố khit đường
ngòi viết văn, cái ý nghĩ ấy cũng
đến chiếm hết tư-tưởng của tôi,
khiến tôi quên hằng cả bài văn
tôi đang viết, mà ngồi bút mờ-mộng
của tôi cứ ngoach di ngoach lai
hang tram hang nghìn con số 08430.

Nao có thể thời đầu. Chẳng những
lúc tôi thiubre, mà lúc tôi ngủ cũng
vậy, con số ấy cùng với mòn tiền
một vạn, chung nó có chịu buông
tha tôi ra đâu. Tôi chỉ nghĩ thế
chiếm bao nọ đến, chiếm bao kia.

Lần thi tôi mông thay tôi dùng tiền
trúng số dự một cuộc Pháp du. Lần
thi tôi mông thay tôi mua một cái
áp nhỏ, chủ nhật rủ anh em đồng
chi xuống chơi bàn việc soán sách
viết văn, lập nên một thư xã.

Thật tôi cũng đến khố với cái số
tiền một vạn của tôi.

Nhưng tới ngày xổ-số. Cũng may
mà có ngày xổ-số không thi tôi
đến gãy mòn mãi di vi mòn tiền
một vạn kia.

Hôm ấy tôi cũng di quanh hồ
Hoàn-kiếm, mà túi binh như cũng
thênh-thênh nhẹ -nhàng như lần
trước. Chỉ khác có một điều là lần
này nhằm vào mùa hạ. Nhưng cái
đó có hề gì. Đối với con mắt dê-
dãi của tôi thì mùa nào mà chẳng
có cái đẹp thiên-nhiên, dáng yêu,
dáng quý.

Một người bạn gấp tôi bảo:

— Sáng ngày xổ-số giúp nạn dân
Trung-kỳ rồi, anh à.

Tôi lanh-dạm trả lời :

— Thế à.

Tôi toàn bắt tay từ giã ban, thi
ben lại nói luôn :

— Một phiếu trong tập phiếu &
phố hàng Đào trúng một vạn.

Cái tên phố hàng Đào nhắc tôi
nhớ tới cát bản cà-vạt.

Tôi sững sờ hỏi :

— Thế à? Anh có nhớ số mấy
không?

— Số 08420.

— Ồ!

Tôi suýt ngã ngửa người. Bạn tôi
bởi :

— Sao vậy?

Tôi díu cả lưỡi lại :

— Có lẽ... tôi trúng... số một vạn.
Bạn tôi cũng mừng quỳnh :

— Ồ ! sướng nhỉ. Đầu phiếu của
anh đâu?

Tôi với mở ví lấy phiếu đưa cho
ban xem thi trời ơi! chỉ sai có một
nét: số trúng là 08420 mà số phiếu
của tôi là 08430. Tôi cười gượng, bảo
ban :

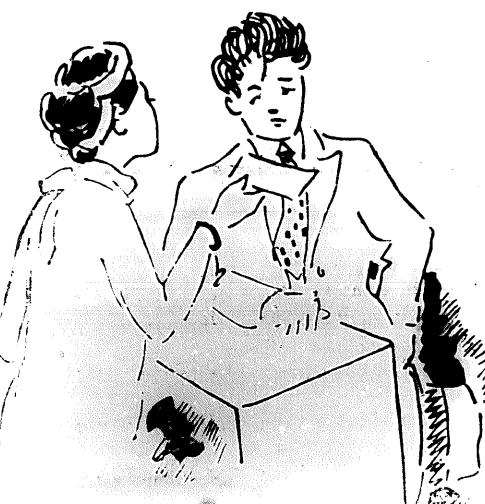
— Thôi, thế cũng xong.

Bạn tôi không hiểu cái khố
của tôi khi tim tôi cách tiêu tiền
một vạn, nên cho là tôi nói phách, và
lầm bộ khinh tiền tài.

Sau khi cùng bạn chia tay, tôi lại
thung-thang bách-bộ, bung-nghĩ
thầm :

« Thôi, bây giờ chỉ còn hy vọng
gặp một ông bạn nợ mươi đồng bạc,
lần này thi phải biết! Ta sẽ mua
phiếu: Số tiền môt vạn còn chép
đi đâu cho được với ta ».

KHÁI-HƯNG

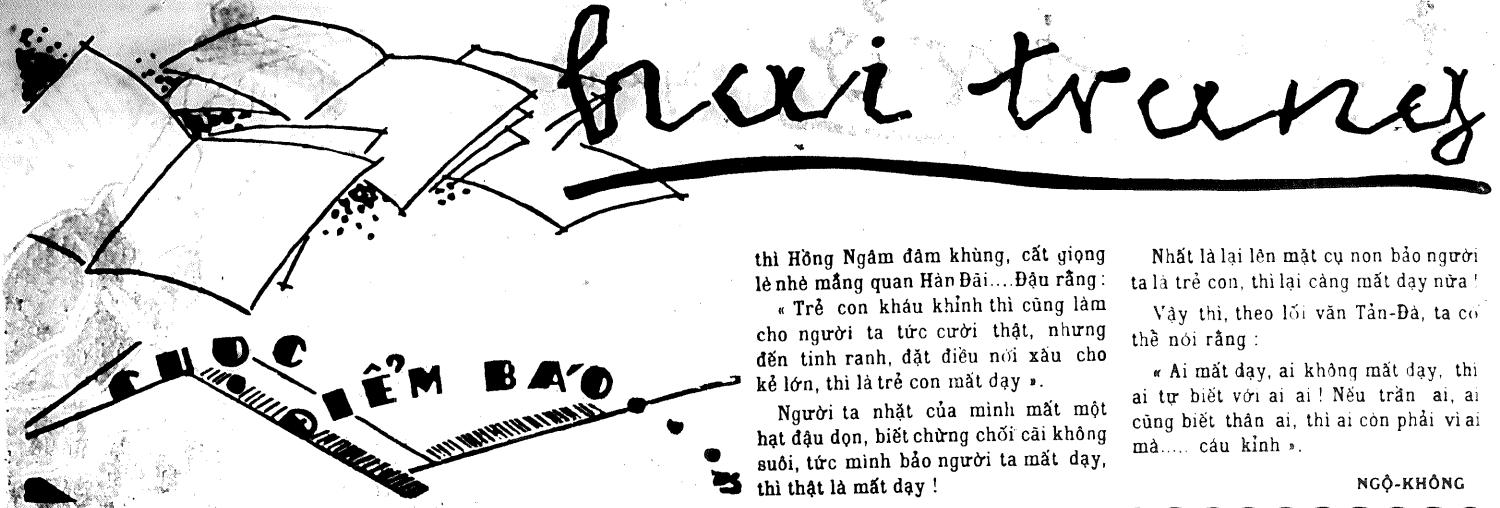
Từ lúc tôi nhận thấy nó rồi thì
cái số 08430 ấy như thu hết cả lấy
tinh thần của tôi, đến nỗi tôi quên
bằng đĩa thịt bò sào cài lán khỏi
thơm ngút ngút đặt ở ngay dưới
mũi tôi.

Tôi ngắm nghia thấy nó đẹp. Tôi
vì hai con số 0 đặt hai bên đối nhau
như đòn lợp lình bầy trên tủ chè
nhà cô Thi. Còn ba con số 843 sao
mà tôi nhận thấy có nhiều vẻ mỹ-
thuật thế. Còn có thể nào viết mềm
mai hơn được nữa! Một con số đẹp
như vậy, cân đối như vậy thì thế
nào mà không trúng số một vạn. Mà
nếu chẳng trúng số một vạn thi cũng
trúng số dưới. Trời ơi! Tất cả

tất cả những 98 phiếu thi làm gì tôi không
trúng một số. Không, nhất định thế
nào tôi cũng trúng số một vạn. Vì
phải trúng số một vạn mới đủ tiền
cho tôi dùng được.

Nhưng số một vạn bạc ấy tôi dùng
để làm gì? Tôi tự hỏi rồi cố tìm
dù các câu trả lời. Sự thật nhất tôi
tưởng lời là cái cảnh nghèo của tôi.
Và câu trả lời thứ nhất hiện ra
trong tim tôi là món tiền to ấy
như một khói nghèo. Tôi mím
cười, nghĩ thầm: « Thế thì tầm

rõ buôn! số vạn bạc tôi sắp
trúng đã chẳng sao giúp tôi được
sung-sướng, mà lại làm cho đĩa thịt
bò của tôi mất ngon nữa. Khi tôi

NỮ NHÌ THƯỜNG TÌNH.

Hai bà ở sát nhà nhau, một bà mất con gà, chồ mồm sang nhà bà kia mà tung bài kinh nguyên rùa. Bà kia cự lại :

— Ô hay! tôi có ăn cắp gà của bà đâu?

— Xin lỗi bà, tôi không có ý nguyên rùa giù bà, tôi chỉ nguyên rùa đứa ăn cắp gà.

— Nhưng sao bà lại cứ nhìn sang nhà tôi, bà cứ chồ mồm sang nhà tôi bà nói?

— Thưa bà, bà tha thứ cho, tôi chỉ nói giữa giờ, ai có tội thì người ấy giật mình.

Tưởng đó chỉ là một thói thường của phụ-nữ, ai ngờ ông Từ-Ngọc, bút báu Phụ-Nữ cũng không thoát khỏi cái thói thường ấy. Hay Từ-Ngọc là một tên hiệu của một cô thiếu-nữ?

Phê bình bài diễn-văn của ông Lê-Dư, Từ-Ngọc chẳng chịu thiếu một lời chỉ trích cay nghiệt, chẳng chịu thiếu một lời công kích như búa bô vào đầu diễn-giả. Thế mà Từ-Ngọc lại bắt đầu bài phê bình của mình bằng một câu nói khéo, một câu khuôn sáo :

« Nói thế là dẽ tố rằng trong bài này, không có ý gì chỉ trích và làm nản chí một người có văn nghiệp, già tri như tiên sinh ».

Không chỉ trích thì làm cái gì thế? Rõ ràng khéo lôi thôi.

Rồi trót bài phê bình, Từ-Ngọc lại vuốt đuôi một câu vô nghĩa nữa :

« Mấy lời thành-thực vì sỏi-sắng với nền quốc-văn mà bộc-bạch cùng tiên-sinh, nếu có điều gì so-suất, cũng xin tiên-sinh lượng tình cho kẻ văn-sinh ».

Trời ơi! sáo đâu có sáo! Nếu tôi là ông Lê-Dư thì tôi sẽ đáp lại Từ-Ngọc: « Tôi chẳng khiến ông bộc-bạch cùng tôi... điều gì hết. Còn như nếu ông là một kẻ văn-sinh nhút-nhát và muốn tôi lượng tình cho ông, thì tôi xin từ nay ông đừng thành-thực sỏi-sắng quá như thế nữa ».

NHỊ-LINH

Hồng Ngâm say rồi!

P.N.T.B. số 14, ra ngày 17-12-1933, có bài của Hồng Ngâm (« Nhật Dao Cao ») cạo bảy) tờ ý bất bình vì đã bị quan Hán-Dài... Đậu họ Nhật nhặt của mình

một hạt đậu dọn (hoài của!) Nguyễn hặt đậu dọn ấy là :

Lý luận Phan-Khôi.— P.N.T.B., bài của Hồng Ngâm có câu :

« Cái thuyết nghệ thuật vì nghệ thuật đã không đứng được rồi... rồi lại có câu cái nghĩa : cái thuyết ấy đã bị đánh đỗ rồi....»

« Vịsa thuyết đó không đứng được?

« Vì đã bị đánh đỗ rồi. Vì sao nó bị đánh đỗ? Vì nó đã không đứng được rồi. Tuy là lý luận của Hồng Ngâm, song ta có thể gọi nó là lý luận Phan Khôi ».

(P.H. số 76)

Hồng Ngâm cả giận chối lấy chối để rằng :

« Nguyễn văn của Hồng Ngâm chẳng có lời nào như lời Phong-Hoa dẫn đó hết ».

Đã dan lại không ngoan, đã chối thi thôi, lại còn thò đuôi ra :

Nguyễn văn của Hồng Ngâm thế này :

« ... Nhưng xét cho cùng thi phái ấy đã không đứng được rồi, vì cái thuyết « nghệ thuật vì nghệ thuật » đã không đứng được rồi ».

Trong hai câu của Hồng Ngâm (in chữ ngà) mà P.H. dẫn trong bài trên kia, thì đây đã thấy Hồng Ngâm thò ra một câu rồi. Thế mà dám chối phẳng là: « chẳng có lời nào như P.H. dẫn đó hết ».

Thế rồi Hồng Ngâm lại thò nốt câu văn thứ hai :

« Kẽ đó cắt nghĩa một đoạn tại sao cái thuyết ấy bị đánh đỗ (đỗ ai biết Hồng Ngâm cắt nghĩa thế nào!) rồi tiếc rằng :

Cái thuyết đó đã bị đánh đỗ rồi, thi ta phải quay lại trên kia, v.v... »

Có hai câu văn của mình bị P.H. trích ra, nay đã thú thật cả ra rồi, lại còn chối rằng: « chẳng có lời nào như P.H. dẫn đó hết ».

Đọc xong lời chối cãi của Hồng Ngâm, tất ai cũng phải ngậm ngùi mà than relsing :

« Một là Hồng Ngâm say rồi!

« Hai là Hồng Ngâm lập luận theo lối Phan-Khôi !

« Thị cũng thế thôi !

AI MẤT DẠY?

Sau khi gán cõi chối cãi một cách luân quẩn, như trên kia ta đã biết,

thì Hồng Ngâm đâm khùng, cất giọng lè nhẹ mắng quan Hán-Dài... Đậu rằng:

« Trẻ con khau khinh thi cùng làm cho người ta tức cười thật, nhưng đến tình ranh, đặt điều nói xấu cho kẻ lớn, thi là trẻ con mất dạy ».

Người ta nhặt của mình mất một hạt đậu dọn, biết chừng chối cãi không suối, tức mình bảo người ta mất dạy, thi thật là mất dạy !

Nhất là lại lên mặt cụ non bảo người ta là trẻ con, thi lại càng mất dạy nữa!

Vậy thi, theo lối văn Tân-Dà, ta có thể nói rằng :

« Ai mất dạy, ai không mất dạy, thi ai tư biết với ai ai! Nếu trán ai, ai cũng biết thân ai, thi ai còn phải viai mà... câu kinh ».

NGÔ-KHÔNG

FORXI TRACES

MẶT CỦ'A.....

Rủ Tú Mỡ đi hát.

Thầy bác Tú giỏi làm văn hài hước, Tân-Sắc tôi muốn được theo chân,

Đã mấy lần toan mượn tiếng nhả văn,

Đến chơi Bác đề cau thân kết bạn,

Nhưng lại ngại Bác cười là lồ mảng,

Nên vẫn còn láng-ngãng chừa rời

chân,

Nghĩ đời phen lòng luống những ban

khoản,

Biết ai bạn láng văn nhở giờ thiệu,

Bỗng chợt nghĩ kể này rất riệu,

Nhưng xin Bác đừng thoái kiểu tôi

buồn:

Hôm nào tôi lồ chirc một cháu xuông,

Ta cùng xuông Khâm-thiên hội diện.

Mượn câu hát, tiếng cháu làm lỗ đầu

tương kiến,

Có phải chăng thuận tiện vó cùng?

Nhưng chả e tai vách mạch rừng,

Bác gái biết lại dùng dùng nỗi giận.

Vậy Bác liệu thu xếp cho chọn chu

cần thận,

Kéo lại vì tôi mà mắng thuận vợ chồng.

Bác dẫu lòng Tiên kỵ thù cho xong

Mình xin phép, ai nõ lòng gìn giữ.

Bác được phép rồi, viết cho tôi mắng

chữ,

Hẹn ngày, giờ ta thắng cứ Khâm-

thiên.

Hát xong, nhường Bác chi tiền.

TÚ-MỞ

(1) Thực dày co nghĩa là thực thâ.

CHUNG CHI EM GẮN BÓ MỘT TÌNH .. TIỀN.

NHĨ ĐẾN ĐÃ PHAT PHÍEN, NGAO NGÂN DA.

SONG BÁC ĐÃ CỐ MỜI, TÌNH RIỀNG TAO NHA,

TÓI CÙNG XIN VÀNG, DÁM NƠI CHỐI TỪ..

BÁC ĐİRNG LO NỒI MƠ CHẨU HÀM HỨ.

TÓI THU XẾP SẼ CHỌN CHA, ÔN THỎA.

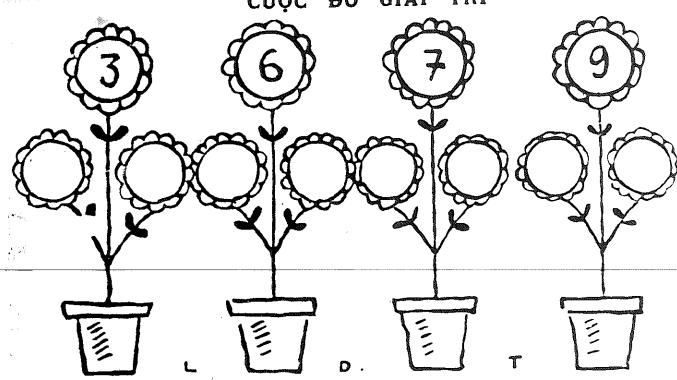
VẬY ĐẾN BA MƯƠI HAI THANG CHẠP

được ngay thư thả.

SẼ CÙNG NHAU.... HÌ HÁ CHÙA CHAN....

VAI LÒNG ĐỂ BÁC... CHE TAN.

CUỘC ĐÓ GIẢI TRÍ

Xếp những con số ở dưới lên các bông hoa nhỏ đã khi cộng những con số trong một chậu cây lại thì thành được số 20.

KIỆU NHÀ LỐI TỐI TÂN

Vẽ kiệu nhà theo luật vở-sinh thành-phát
Hanoï trong 10 năm nay. — Đầu số 15, sẽ
được 238 cái kiệu nhà để làm tại Hanoï và
các lịnh sỹ trước kia có thể là quan Hán-Dài
nhé, xin kính mời các nghệ sĩ quan Hán-Dài
về và xem kiệu nhà này để báo hỷ.
Tính giá rất rẻ để các nghệ sĩ đóng tiền yêu

NHUẬN-ỐC

TOUT POUR ARCHITECTURE
165, Rue Lê-Lợi - HANOI
nhà trường THS-Dys

URGENT

Nouvelle et importante entreprise
recherche pour apprendre le commerce
quelques jeunes Mes annamites de 15 à
20 ans. Gains immédiats. Grandes possi-
bilités d'avenir si intelligentes, actives et
travaillées. Se présenter munis de pièces
d'identité de 10 à midi ou de 17 à 19
heures: La Violette.
12, Rue Dutreuil, de Rhins, Hanoï

TUẤT TỰ

ngacmäü

Truyện vui

LÝ LUẬN LÝ - TOÉT

Câu truyện tôi sắp kể đây có lẽ không vui thì phải, vì hình như nó là một câu truyện thực.

Mà truyện thực thì ít khi được vui.

Nếu đọc giả cũng đồng ý với tôi, nghĩa là cũng cho câu truyện của tôi không vui, thì tôi xin bắn thẻ này:

Coi nó như một truyện ngắn, còn bài truyện ngắn cũng dũng trong số báo này thì lág làm truyện vui. Đấy các ngài coi, lúc tôi định viết truyện buồn thì nó vui, mà lúc tôi định viết truyện vui thì nó lại buồn. Cái đó có lẽ chỉ là một sự vung-về của tôi.

Tôi đã có ý tưởng bắt hai câu truyện của tôi «lặng lẽ tương hoán cải». Song bài truyện ngắn của tôi... dài quá, đặt vào chỗ truyện vui thì thừa đầu, thừa đuôi, mà cái đầu đuôi đi thì nó còn ra truyện sao được. Đầu là câu truyện, dù ngắn, dù dài dù buồn, dù vui, cũng phải kẽ cho có đầu có đuôi chứ! Con câu truyện vui dài này mà đem đặt vào chỗ truyện ngắn thì lại ngắn quá.

Thôi thì các ngài bằng lòng vây mà tạm cho nó là truyện vui. Vả tôi vẫn định làm kẽ cho nó vui, thi lòng thành thực của tôi cũng đủ chưa được cái giọng buồn của nó.

Nhưng đâu sao, đoạn tựa đã dài quá rồi. Xin kẽ tói truyện thôi.

Bời xưa — tuy là đời xưa, nhưng cũng chỉ độ vài năm nay thôi. Bời xưa có một ông Lý Toét. Ông lý có dù các tính tốt; nhưng tính tốt nhất trong các tính tốt của ông là tính thật thà, đê tin. Ông lý đê tin đến nỗi nhiều khi trả nên ngò vực. Thực vậy, hai cái trái ngược thường vẫn sinh-sản lẫn nhau. Ta vui qua thì ta hóa buồn ngay. Mà ta tin qua thì ta hóa ngò lập tức. Tôi nói vậy, không phải vì tôi có kinh nghiệm gì đâu, tôi chỉ bắt chước mấy nhà văn-sỹ, đóng một lì một tí là phải viễn sách. Má câu «hai cái trái ngược sinh sản lẫn nhau» là câu của Platon, và của Lão-tú.

Nhưng thôi, xin hãy xếp những sự thông thái lại mà kề đến truyện ông Lý Toét.

Một buổi sáng ông Lý Toét vừa thức giấc, thi cậu Ba, con ông hàn bén lảng giềng, tay cầm tờ báo, tắt ta tắt trời chạy sang gọi:

— Ông lý Toét ơi! nhà ông cháy.

— Ông lý Toét vội chạy ra sân nhìn lên các nóc nhà rồi trả lời :

— Cháy ở chỗ nào thế cậu?

— Tôi cũng không biết. Tôi chỉ biết nhà ông cháy mà thôi.

Lý Toét vốn có lý-luận (lý-luận lý Toét), dập lại :

— Cháy thì phải có lửa, hay ít ra cũng phải có khói. Nhà tôi không có

lửa, không có khói thi cháy thế nào được?

Cậu Ba cười mỉ:

— Ông giàn lầm, nhà ông cháy mà ông còn cãi là nhà ông không cháy. Đấy này, ông đọc mà coi. Từ báo này tường thuật rất rành mạch sự cháy nhà ông. Phóng viên báo ấy lại phỏng đoán có người thù ông mà ném lửa vào nhà.

Sau khi đưa mắt nhìn khắp các nơi một lần nữa, lý Toét trả lời :

— Không cậu ạ, quả thực nhà tôi không cháy.

Cậu Ba gắt :

— Vậy tên ông có phải là lý Toét không?

— Phải.

— Thế ông có phải ở xóm Thượng, làng Trung?

— Phải.

— Huyện Đông, tỉnh Bắc?

— Chính thế.

— Vậy thi dịch nhà ông cháy rồi. Hay он định khoe thông thái hơn các nhà báo chăng?

Sự ngờ vực bắt đầu mơn trớn tới lòng đê tin của ông lý Toét. Ông lo lầm, sợ hãi, mất ăn, mất ngủ để phòng hỏa. Vì, biết đâu! họ đã báo tin nhà mình cháy thi biết đâu lại không là một tin đồn sác.

Hôm sau, khi cậu Ba, con ông hàn lại mang sang nhà ông lý hai tờ báo khác cũng dũng tin nhà ông cháy, thi ông sững-sốt, luống cuống kêu la:

— Ồi làng nước ơi! cháy! cháy!!

Sức tự tin của ông lý chỉ có thể chống nồi với một tờ báo mà không đủ kháng cự với ba tờ cùng dũng một tin.

Hàng xóm, làng giềng, chạy vội lại. Vả khi biết là một sự không có thực, thi kẻ mắng nhiếc, người chê cười chẳng thiếu một câu.

Song, từ đó, ông lý sinh ra quả cảm thận: hê sâm-sâm tôi là đèn dóm tắt hết.

Ông cần thận đến nỗi ba hôm sau, lúc cậu Ba con ông hàn đem tin cải chính của ba tờ báo sang báo cho ông biết, thi ngọn lửa đương ngùn-ngùt bốc trên nóc nhà ông.

KHÁI-HƯNG

Bản hiệu có bán nem, chả Saigon, nem nướng Huế, có lăm cá cơm ta, lăm ăn sạch-sé xin quý-khách chiếu-cố cho bản hiệu rất hoan-nghênh.

Ngài nào dùng cơm ta xin cho biết trước.

Chú nhát nào cũng có chả cá

NGỌC-HỒ

số 6, bờ Hồ Hoàn-Kiếm
(Nº 6, Avenue Beauchamp)

Kinh-cáo

— Thế nào? thêm nước mai thế à?
Lý Toét — Báu đầu lòng vây... tôi đang khát

THO MỚI

TIẾNG HÁT BÊN SÔNG

Những đêm thu trăng yêu sao mờ.
Cánh mèn-mòng sương phủ như say

sura.

Trên giòng sông âm-thầm, tôi thường thấy

Một chiếc thuyền nan ngủ im bên bờ

sậy.

Trong khoang thuyền, một ngọn đèn con

Như thức mà eoi miền sông nước u-

buồn

Và làm bạn với một bóng người i-

lặng

Còn ngồi chờ ai trong lúc đêm hôm

khuya vắng

Mà giữa khơi bờ yên tĩnh như kia,

Giữa lúc mọi người trong giấc mộng

say mê.

Tôi thường thấy từ con thuyền đưa lại

Một khúc bát nghe náo-nùng, nghe

té-tái,

Như ta thán, như oán khóc, như khêu

gọi mối bi sầu,

Như nhẫn cảnh khuya mà giải tẩm lòng

dau.

Tiếng hát đưa ra, trong bầu không-khí

lạnh,

Khiến cho cảnh sông nước mịt-mùng

càng hiu quạnh.

Cho gió đêm thu vi-vút càng thê-luong

Mà nguồn sông thu lạnh-léo mơ-màng

Gióng nước cháy nao-nao thêm cháy

xết,

Và dám say bên bờ tiếng reo càng tha-

thiết

Nhưng lòng tôi mới thực bàng-khuâng,

Đứng bên sông, tôi lắng-lặng, tần-ngắn

và tự hỏi:

— Phải chàng khúe lý-tao

của người cỏ phụ.

Ôm con thơ nhớ tới tình duyên cũ,

Nhớ tới người trên sông nước bấy nay

Đã cùng nàng chung sẻ nỗi chua cay,

Cùng chung hưởng thú yên vui dầm-ấm;

Nhưng một đêm mưa gió phủ-phang

ghê gớm.

Vung sóng cao mà cuốn mắt chàng di

Trong khoang sông sâu nước cả đen sì.

NGUYỄN-VĂN-KIỀN

CÙNG BẠN VIỆT - NỮ HOÀNG-HƯƠNG-BÌNH

Bạn có nhớ ba thu vè trước.

Trong một buổi chiều thu man-máe,

Ta cùng nhau thơ-thần bên sông Lô.

Quảng vai tôi, bạn to nhỏ truyện trò.

Và than-thở nỗi biệt-lý sắp tới.

Thấy bạn nỗi phải xa nhau, tôi vội hỏi.

Bạn ra đi, biết tới bao giờ vè?

Nghe lời tôi, mặt bạn ủ-é,

Đứng yên lắng dề hàng châu lă-châ,

Khiến cho lòng tôi xiết bao buồn bã,

Đoán biết rằng non nước xa khơi.

Hận phản-lý chưa biết thưa nào ngoi,

Tôi chưa biết đến ngày nào lại được

Sánh vai nhau mà trông máy, nước.

Cầm tay tôi, bạn không nỡ rời chân.

Rồi tháng, năm theo gió cuốn máy vẫn,

Bạn đi mãi, không về cùng nhau nữa.

Tôi buồn ngâm giải non sông cách trở.

Tính lại hồi lỵ-bié dâ bao thu,

Mà có sao vắng bặt tin thư?

Tôi biết bạn phương nào mà gửi nhẫn.

Nay đang lúc tôi mải trong đường nhặt

Bỗng thấy tên người cũ trên báe

chương:

Bạn hiền tôi than thở nỗi buồn thương.

Nỗi buồn đó, vì đâu, tôi cũng biết.

Nhưng bạn ơi! tôi chỉ mà tha-thiết

Mà áu-sầu — mà kẽ lẽ với ai chí?

Bé cho lòng thêm nặng nỗi sầu bi:

U thảm-ý, dâ-máy ai thảm rô?

Tôi khuyên bạn, khi buồn xin cứ ngò

Cho riêng tôi, người hiền bạn bấy lâu.

Sẽ lựa phương, tôi chữa hộ lòng đam.

Cô Phan-quỳnh-Lâm

Tuyêt-Quang

NHÀ THÍ-NGHIỆM LÊ-HUY-PHÁCH 12 SINH-TÙ'

HANOI

Đã phát-minh nhiều thuốc hay để chữa bệnh Láu và Giang-mai, ai-ai đều biết. Nay mới xuất bản quyển «Bệnh nguyệt», là một quyển dè dò cẩn các bệnh và cách dùng thuốc, cùng một mục nói riêng về bệnh Láu, Giang-mai và Hạ-cam, dè công-hiện quốc-dân. Vậy ai ở xa muốn lấy, xin định-timbre 0010, làm tiền trước pui.

của KHÁI-HƯNG và BẢO-SƠN

PHẦN THỨ BA

Ánh sáng⁽¹⁾.

Mỗi đầu năm, mùa xuân như đưa lại cho ta một quang thiều thời.

Ta không có cảm tưởng rằng ta già thêm một tuổi, mà trái lại, ta chỉ nhận thấy ta trẻ thêm lên một ít, hình như sự ấm-áp êm-dềm của thời tiết đến làm mất những nếp răn mà mùa đông rét mướt, khô-khan đã vẽ lên mặt ta.

Ta sung-sướng. Ta muốn mọi người, mọi vật cùng sung-sướng như ta. Rồi ta đem lòng thương những kẻ có trái tim vẫn dục những ý tưởng ghét dời, ghen dời, mạt sát dời.

Vì ta cảm thấy sự sống trong trேo, rực-rỡ, yêu đương theo ánh sáng, meo khi trời mà chảy ứa vào tâm hồn ta, mà chiếu rọi vào trí thức ta.

Ta cứ suy cài cảm-tưởng của ta gặp mùa xuân tới, ta cũng có thể đoán được cảm giác của Minh nồng-nàn rực-rỡ đến đâu khi Minh lại trông thấy ánh sáng vào giữa buồm đầu xuân.

Lúc mới bô bông, vải huộc mắt ra, Minh ngo-ngoác nhìn quanh mình lấy làm lạ. Chàng còn dương bõng thì Liên lo sợ, cất tiếng run-run, hỏi :

— Em đây! minh có trông thấy em không?

— Có, minh à!... Ô! sướng nhỉ!

Liên mừng đùa lười, ứa nước mắt không nói nên lời, bước đến bên giường cầm lấy tay chàng.

— Anh Văn đâu?

Liên đáp:

— Anh Văn... sắp đến.

(1) Xem Phong-Hóa từ số 66.

— Minh trông mắt anh có khác trước không?

— Không khác mấy, chỉ trong hơn một tí.

Bỗng Liên nhận thấy Minh dăm-dăm nhìn minh không chớp. Rồi chàng buông một tiếng thở dài. Liên hỏi :

— Minh sao vậy?

— Không.

Thực ra Minh lấy làm buồn rầu khi chàng nhận ra rằng Liên kém vẻ xinh đẹp đi nhiều. Nào chàng có tưởng đâu tới những sự khó nhọc khô-sở của vợ trong khi chàng mắc bệnh lòi? Song cái cảm-giác không vui vẻ tốt đẹp ấy chỉ thoáng qua tâm trí Minh trong giây phút. Rồi chàng lại mừng-rỡ đứng dậy ra mở cửa sổ. Ánh sáng sập vào làm cho Minh hoa cả mắt, suýt nữa ngã ngửa người. Liên vội chạy lại đỡ chàng, đưa vào giường và ra đóng cửa sổ.

Minh ngồi vừa thở, vừa mím cười bảo Liên :

— Sướng nhỉ!

— Em cũng sung-sướng quá.

— Thế mà anh cứ tưởng anh mù.

— Thị anh Văn đã bảo minh rằng thè nào minh cũng khỏi, mà minh không tin.

— Bây giờ thì anh tin lắm.

— Truyện!

— Nay, minh lại thử mở cửa ra xem.

— Hãy thông thả dã, minh à. Ông đốc dặn phải để cửa đóng đến ngày mai mới được mở!

Minh nhất định không nghe, gắt gỏng bắt Liên phải mở cửa, thì một người khán hộ vira bước vào can ngăn, và ép Minh phải nằm xuống giường. Minh lồng lòn lên như người điên dại về nhà ngay. Người khán-

hở phải dọa trói chàng xuống giường. Minh mới chịu nghe và ôn tồn mím cười nói dừa:

— Trói thì cũng khí quá... Không mở cửa thì thôi, nhưng cho phép tôi ngồi dậy một tí nhé.

— Ngồi cũng không được.

Rồi người ấy quay lại bảo Liên :

— Tôi giao cho cô coi thay ấy dậy nhé. Nếu dè cho thấy ấy ra mở cửa thì nô con ngươi mù lại mặc kệ.

Người khán-hộ đi khỏi, Liên sợ hãi thì thầm bảo chồng :

— Đấy, minh coi, có thè nô con ngươi được đấy.

Bỗng Minh cất tiếng cười khanh-khách. Rồi mười phút sau, vì còn mệt bởi thuốc mê, chàng ngủ thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau thức giấc, tuy Minh thấy trong người vẫn còn mệt, nhưng mắt trông đã đỡ chói. Bây giờ Liên và Văn chưa ai đến.

Minh muôn ra ngay, nhưng sợ lại bị cản như hòn qua, chàng ôn-tôn, lể phép nói khéo với người khán-hộ, «nhờ bầm dùm quan đốc» cho.

Ông bác-sĩ thận đến coi lại mắt Minh rồi ông vui cười xoa đầu chàng mà bảo rằng :

— Được rồi. Thế là tôi trả lại mắt cho văn-sĩ đấy nhé.

Minh cảm-dộng không nói được nên lời, chỉ úa nước mắt đứng nhìn người vừa cứu chữa cho mình. Ý chàng bác-sĩ hiểu rằng những giọt lệ còn cảm xúc sâu xa gấp mấy lời nói, nên cũng vì bệnh nhân sung-sướng. Mấy phút sau, Minh mới đỡ đỡn-thức; chàng đưa khăn lên lau nước mắt và ngáp ngừng mấy lời tạ ơn :

— Cái ơn ông cứu chữa cho tôi, thực không bao giờ tôi quên...

Bác-sĩ vội dẫu lòng tự cao bằng một câu nhũn-nhã :

— Tôi mồ mắt cho ông!! Tôi lấy tiền, chứ em với huê gi. Vả ông chẳng đến tôi mà mà nát ông thầy thuốc khác thì mắt cũng vẫn khỏi. Càng nữa, ông cứ đe vây thì sang năm cũng sẽ trông thấy ánh sáng như thường.

— Bầm, tôi xin phép về nhà.

— Về cũng được, nhưng phải deo kính râm.

Bác-sĩ đưa tặng Minh một cái kính mù tro và một cái kính trắng rồi tiễn chàng ra tận xe tay mà ông đã bảo người khán-hộ gọi giúp.

Minh ra đến ngoài đường, cảm thấy tâm trí khoan-khoa, linh thẩn sáng suốt.

Tới bờ hồ Hoàn-kiếm, Minh bảo anh xe dỗ lại, trả tiền rồi thủng-thính di bộ quanh hồ.

Một ngày xuân trong trேo, khô ráo càng làm tăng phần cảm giác của Minh đối với vạn vật. Tuy qua đôi kính màu xám, phong-cảnh không được rực rỡ tươi tắn, nhưng Minh vẫn tưởng-tượng như đương bị giam trong hang tối vụt được buông ra ngoài ánh sáng mặt trời.

Tới một chiếc ghế dài, Minh ngồi nghỉ chân: lâu ngày không di, nên chàng thấy hai đầu gối mỏi rát như muốn khuỷu xuống. Rồi nghĩ lần thẩn, Minh đưa tay lên mặt định bỏ kính ra. Nhưng trú trú, chàng lại rụt tay lại. Chàng lo lắng tưởng chàng như gặp ánh sáng chói lọi, thi con người của chàng bị nô vỡ ra như lời người khán-hộ hâm dọa hôm qua.

Sau cùng, không chống nổi sự cảm dỗ, Minh liền dứt phết cái kính ra. Chàng có cảm-giác như phỏng chiểu bóng đến giờ tam nghỉ, bắt hết đèn

Chi có : 3\$50 mà có thể làm cho trẻ con được mạnh mẽ, chân tay cứng cáp, tinh thần sáng khái túc là mua 1 cái xe AUTOPORT (là một thứ đồ chơi thể thao) Đến tại nhà đóng đồ gỗ các kiểu tân thời

PHÚC
LONG

Đó là nhà PHÚC-THÀNH cty

Ở số 43, phố Hàng Đầu, Hanoi — Tel. 251

Mua buôn từ 10 cái giờ lên có giá riêng

Sữa

NESTLÉ

Hiệu CON CHIM

Sữa khỏe của trẻ con

BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

Độc quyền bán cho các nhà thương, các

nha-hô-sinh và các nhà thương binh, v.v...

ở TRUNG-KỲ, BẮC-KỲ và CAO-MÊN

diện lén. Mắt Minh chưa quen với ánh sáng ban ngày, chớp luân hồi lại nhảm nghiem lại. Năm phút sau, Minh đã thấy rõ quang vă lúc bấy giờ còn sớm mà ngày hôm ấy lại là một ngày râm trời.

Cái nhìn xuống, Minh tưởng chừng như nước hồ mới nhuộm màu xanh. Bóng lờ mờ cát tháp giữa hồ rung rinh như nhách một nụ cười kín đáo chào chàng. Nhưng nhìn ra xa, Minh chẳng thấy rõ một vật gì hết.

Nhớ tới lời bác-sĩ, chàng lấy kính trắng ra leo. Mọi vật bỗng như hiện hình tốt đẹp ra trước mắt. Thị ra Minh cần-thi.

Đứng trước cảnh vật rực-rỡ, Minh sung-sướng như điên dại, cất tiếng hát huyền thiên, hét hát những bài hát ta, lại hát những bài hát tây. Mỗi lúc quay lại thấy bầy trẻ con cắp sách đi học đứng nhìn, khêu khích cười với nhau, chàng mới nhớ ra rằng đã làm một việc vô lý. Một câu học trò nhỏ trả chàng bảo bạn:

Ngrời diễn, anh à!

Minh vui vẻ, ngả mũ chào đáp lại:

— Thưa cậu, tôi không diễn đâu. Tôi là một người mù vừa khỏi mắt, và vừa mới lại trông thấy ánh sáng mặt trời như các cậu.

Mặt Minh hồng-hào, mắt Minh sáng quắc sau cặp kính trong, khiết các cầu hoec tro nhô sơ hãi ú té chạy. Minh ngẩn ngơ: « Có lẽ sự sung-sướng làn cho mình trở nên có vẻ mặt dữ tợn chăng! » Rồi chàng quay lại hỏi: « Mày người cũng ngồi ghế, ngay bên cạnh chàng?

— Thưa ông, ông trông tôi có vẻ dữ tợn không?

Ngrời kia cười không đáp, vì cũng yên trí rằng chàng diễn. Minh lại nói tiếp luôn:

— Thưa ông, tôi sung-sướng quá. Tôi mù đã hơn tám tháng nay, bây giờ tôi mới lại trông thấy.... Thưa ông, ông có đọc báo « Đời Nay », không?

Ngrời ngồi bên gật.

— Vậy ông có đọc những bài tường thuật và những truyện ngắn của Minh-Liên không? Chính tôi là Minh-Liên đấy.

Ngrời kia kinh ngạc:

— Chính ông dãy à? Lâu nay tôi chỉ biết tiếng ông, mà không biết mặt. Vậy ra ông mù thật dãy.

— Vâng. Tôi mù thực. Nhưng xin phép ông tôi về nhà. Tôi vừa ở bệnh-viện bác-sĩ Thiên ra đây thi gặp ông.

Minh cười nói huyền thiên, rồi nói ai cũng đều mừng cho

mình đã khỏi mắt.

Vừa dì, Minh vừa đưa mắt ngắm khắp mọi nơi. Chàng cảm thấy ánh sáng như bay múa, như chạy tung luồng ở trước mắt. Mà mỗi vật đều khiến cho chàng ngầm-nghĩa lấy làm lạ. Chàng ví bức tường màu trắng của chùa Ngọc-son bao bọc giữa đám cây xanh như viên kim cương đặt trong viên bích ngọc.

Sự so-sánh ấy lại nhắc chàng nhớ tới Liên. Tháng trước ngồi trong vườn Bách-thảo, Liên cũng so-sánh một cây gì đó với cái thoi. Chàng muốn vẽ mau để ngầm lại xem cây ấy có thực giống cái thoi không.

Nhưng nghĩ tới Liên, chàng lại có một tư-tưởng buồn rầu. Khoi mắt giữa buổi ngày xuân, chàng thấy mọi vật đều tối tưởi hơn lên, chỉ có mình Liên là xấu đi nhiều. Hôm qua, vừa mở mắt ra nhìn tới Liên chàng tưởng chừng như đi vắng nhà

con đường khác nên chàng không gặp.

Các cây trong vườn rung động trước gió; Minh cảm thấy hoa cỏ cũng hồn-hồ vui mừng. Tuy mai tránh, tuy hàng giậu có sô-sác hòn xưa mà chàng cũng chẳng lưu ý tới. Chàng chỉ ngầm thấy toàn những sự mới mẻ. Những chẽ cau mài nở mon-mòn mềm-mại lấp-lánh như đúc bằng vàng. Những hoa ngâu lấm-tắm che kín cả la nhỏ lán-lán, Minh trông như bộc sói vò đặt trên cái dài xanh.

Một con gió thoảng qua. Bấy giờ Minh mới ngửi thấy mùi thơm của hoa mộc. Thị ra từ khi mắt chàng nhìn thấy, chỉ một thị quan của chàng làm việc mà thôi. Tai chàng không kịp tưởng đến nghe, im im không kịp tưởng đến nghe.

Giria lúc Minh có cái cảm tưởng ấy, thi Văn và Liên ở ngoài đi vào.

Văn bảo Minh:

— Tôi đến bệnh viện thì gặp chị cũng vừa tới. Ông đốc bảo anh đã khỏi hẳn và đã về rồi. Tôi mừng quá... nhưng sao anh nhìn tôi sòng-soc như thế?

Minh đưa tay ra bắt tay bạn:

— Xin lỗi anh, tôi trông anh vẫn thế, anh à.

Văn cười:

— Chẳng vui thế thi sao?

— Chỉ mình nhà tôi là...

Minh thấy Liên nét mặt buồn rầu, ngừng ngay lại, không dám nói rứt câu. Nhưng Liên giọng cười, hỏi:

— Em già đi nhiều, có phải không minh?

Minh nói chua:

— Không, em vẫn trẻ, nhưng chỉ già hơn trước một tí.

Văn trách:

— Anh có biết vì sao không?

Hình như Minh bấy giờ mới nhớ tới những sự khó-nhọc, vất-vả của Liên. Nhâm nhảm lại, chàng đứng ngâm-nghĩ. Văn tưởng rằng bạn mê-mênh học khuyên chàng đi nghỉ. Còn Liên thì như có tâm linh báo cho biết trước, cảm thấy đối với mình, chàng lanh-dạn hơn khi còn dương mắc bệnh.

Văn cáo từ ra về. Liên cũng muốn được ở lại một mình với chồng, nên không giữ. Nhưng nàng lây làm thất vọng biết bao, khi nàng thấy Minh khẩn-khoản cố lưu bạn lại. Chiều chồng, nàng mời một câu:

— Phải dậy, anh ở lại với em soáng với chúng tôi. Hôm nay may mắn cho vợ chồng chúng tôi quá, lại vừa gặp ngày chủ nhật.

Văn nhận lời ngay. Văn và Liên cắp rổ đi chợ. Một lái sau, Văn cũng xin về qua nhà, để dặn dò chờ cơm

Ngoài lại một mình Minh chà biết làm gì cho qua thời khắc. Chàng đã tòan di quanh làng một vòng xem cảnh vật có thay đổi khác xưa không. Bỗng nghĩ đến những bài dăng báo, chàng liền đi tìm để đọc lại. Mở tời một ngăn kéo, Minh thấy đề bê-bon những thư. Chàng cầm một tờ đọc qua, thì chính là bức thư của một cô độc-giá.

Xem hết bức no đến bức kia, Minh nhận thấy có nhiều bức mà Liên không đọc cho nghe. Ma trong những bức ấy, lời lẽ lai cảm-dong lắm. Chàng ném cười, nghĩ tới tình ghen của vợ.

Khi đã đọc hết tập thư, Minh lấy bút chì biên tên và địa-chỗ của những người viết thư vào một mảnh giấy, lầm-bầm nói một mình:

« Thế nào ta cũng phải tìm cho được cái cô đến thăm ta mới nghe ».

Rồi hình như chợt nghĩ tới sự vô lý của mình, chàng lại nghĩ:

« Tim đê làm gì mới được chứ! Minh rõ cũng lẩn-thẩn... »

(Còn nữa)

KHÁI-HƯNG và BÀO-SƠN

Không gì lâi bằng buôn áo CỰ-CHUNG

Bác-Sỹ NGUYỄN-VĂN-LUYỆN
8, rue Citadelle. Téléphone: 304

CHỮA BỆNH BẰNG BIÊN
CHỮA MƠ BỆNH VÀ CHUYÊN
CHỮA BỆNH ĐẠM BÀ CƠN TRẦU
số 8 phố Đường-Thành
(Đường Cửa-dông sau phố Lê-Đê-ka)
HANOI

35 con thiên lý mà tái thi

Đời văn-minh bao nhiêu, lại sinh ra lầm sự là chuyện kỳ
bẩy nhiêu!

Quý ngài hay đi ngang qua Đà-thành (Tourane) hỏi
« Ông Võ-văn-Đạt đường Avenue du Musée thi biết » nhà
ông có nuôi nhiêu: tục thường gọi là **hiệu xe vàng đỏ**.

Mỗi ngày chạy hai chuyến:

Sáng 4h30, trưa 11h30. Từ Tourane — Nhatrang có chi
diểm hiệp cách vè-sinh, định giá cà phải chăng. Hết quy
ngài cần dùng việc gấp tin bản, hiệu ở Tourane biết trước
thì sẽ có xe đi suốt tối cắp kỹ.

Nên chú ý: — Chúng tôi chưa có độc quyền lên rước
hành khách trên xe lửa. Vày các ngài bước xuống tàu, ra
ngoài gare sẽ có Contrôleurs chúng tôi rước vé hội quán.

VỐ-VĂN-BAT

Tặng chè Đồng-Lương

Nhắn nhủ bà con khắp bốn phương,
Mua chè nên nhớ hiệu « Đồng-Lương ».

Của chung nội-hoa ngọt và rẻ,

Rất vẹ-sinh mà lại tốt hương.

Năm cháo dòn sóng công-thương,

Lợi-quyền ta há chịu nhường ai ôi.

Bảo nhau ta kíp vận-hồi,

Sao cho khởi hò giống nòi Rồng Tiên.

Nguyễn-văn-Tiểu
chủ hiệu CHẨN-NAM-LỢI
Phố-Khách, Nam-dịnh.

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NƯỚC

Các tiệm bán thuốc phiện và rượu được miễn thuế mòn bài

Kể từ 1.1.34, các tiệm bán thuốc phiện và rượu không phải nộp thuế mòn bài nữa. Còn các hàng khác như thuốc lá và thuốc lá vẫn phải chịu mòn bài như thường.

Người nấu rượu vẫn phải chịu thuế như cũ.

Sung chức Đồng-lý văn-phòng phủ Toàn-quyền.

Ông Norre, đồng-lý văn-phòng phủ Toàn-quyền hôm 12.12 đã xổng tầu về Pháp nghỉ. Ông Précot, thành phòng quan lại phủ Toàn-quyền được cử lên thay ông Norre. Ông Daumec, Công-sử Haidourien sẽ được cử sang chức Chánh văn-phòng thay ông Précot.

Nhà Vạn-bảo mở cửa phòng cầm đồ.

Nhà Vạn-bảo đã mở cửa (như tin ký trước), nhưng mới cho thuê đồ thời. Đầu tiên từ 1.34 lại mở cửa phòng cầm đồ như cũ.

Các Nam quan từ nay để vào hạng hiện-dịch.

Truyền đây, các Nam quan vẫn được để vào hang thường trú (résidentaire) làm việc đến 60 tuổi mới phải về hưu, nay cho vào hạng hiện-dịch (actif) nghĩa là làm việc 25 năm thì được về hưu và vào hạng thám niêm. Tuy vậy, những người còn khỏe mạnh thì vẫn được hưởng ngôai lề.

Cuộc Công-thái Đông-duong.

Quan Thống-tỉnh Lebrun đã ký sắc lệnh ban hành bản dự án cho Đông-duong mở cuộc Công-thái 200 triệu quan. Đến 50 năm sẽ trả.

Gái giang-hồ sẽ phải đeo thẻ đóng.

Haiphong — Muốn cho khói lẩn gái giang-hồ với người buôn bán làm ăn từ tể, quan trên diob làm một thứ « plaque » riêng bằng đồng có khắc chữ, bắt mỗi gái giang-hồ phải đeo một cái vào ngực.

Hiện đã cho một hiệu khách thầu làm plaque.

Tuyên lính khổ xanh.

Haiphong — Đến 30.12 này tại Giám-binh Hà-dong sẽ có cuộc tuyên lính khổ xanh. Người ứng tuyển phải chưa từng đăng vào ngạch binh nô bao giờ, sau tuổi từ 18 đến 23, cao 1m 60 trở lên.

Yé xô sô quoc-gia đã tới.

Hanoi — Yé xô sô quoc-gia của những người mua tại sô Kho bạc từ ngày 1.10.33 đến 15.10.33 đã tới nơi. Ai mua vé có thể đem biến lại đến Kho bạc lĩnh vé.

TÂN - MỸ

Tailleur
91, Phố Hàng Đào, Hanoi.

TẠI RẠP PALACE

Từ thứ tư 20 đến thứ ba 26 December 1933 Chiếu lịch:

POIL DE CAROTTE

Một cuốn phim nói rất hay, rất cảm động, khiến các bạn ngồi xem lâm lúc phải gạt thầm giọt lệ thương thay cho thân phận một cậu bé 10 tuổi bị cha mẹ bắt hùi...

Tuần lễ này.

TẠI RẠP CHÓP BÓNG NÓI OLYMPIA

Trước bến hàng Da trống Sang
Chiếu lịch:

LES ANGEEES DE L'ENEER

Một cuốn phim rất có giá-trị của hội UNITED ARTISTS. Toàn chuyện có những cuộc giao phong rất dữ-dội trên không trung mà ta chưa từng thấy bao giờ, lúc đánh nhau có nhiều máy bay bị bắn rơi xem thật đúng mảnh ghép sợi...

Bà ông chủ báo bị truy tố.

Này ông chủ báo đã phải ra trước tòa trả lời tri hôm 20.12, vì những lẽ sau này:

- Nói phạm đến cách cai-trị của quan Toàn-quyền Pasquier (Volonté Indo-chinoise).
- Nói phạm tội dân quyền (Progrès Indo-chinois).
- Hỗn động quân đội (Union Indo-chinoise).

Hội Ái-hữu cựu sinh viên trường Bảo-Hộ.

Chiều theo điều lệ Hội Ái-hữu cựu sinh viên trường Bảo-Hộ, Đại-hội đồng thường niên về năm 1933, sẽ họp hồi 2 giờ 30 chiều chủ nhật 21 December 1933, tại hội quán Hội Khai-trí-tiến-đức, phố Hàng Trống Hanoi.

Sau Đại-hội đồng sẽ tổ chức tại hội quán Hội Khai-trí-tiến-đức:

- Một tiệc trung phùng để hội họp các bạn cũ:

2. Một cuộc vui như diễn múa và bài kịch hát các điều mới và cũ do các danh ca đã hát bài « nghênh xuân » tại hội Khai-trí-tiến-đức già Đức Bảo-Hai.

Tiền dù mỗi vị là 2000 (cả dù tiếc và nghe hót).

Hận tên và gửi tiền cho M. Nguyễn-dinh PHÚC, Sous-Direction des Postes et Télégraphes à Hanoi.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm SOCIÉTÉ INTERNATIONALE D'ÉPARGNE

Hội tư dươi quyền kiêm duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp, ở bên Algérie và ở dưới quyền kiểm soát của phủ Toàn-quyền Đông-Pháp.

Hội xác danh của người Pháp để giúp cho sự cầu kiêm. Vốn của Hội đã đóng cả rồi là:

1.000.000 lượng bạc Thượng-Hải và 8.000.000 phat-lâng

HỘI CHÁNH Ở THƯỢNG HẢI Số 7 phố Edouard VII

PHÒNG VIỆC TẠI PARIS Số 85 phố Saint Lazare

CHÁNH TỔNG CỤC ĐỒNG PHÁP Số 26 đường Chaigneau Saigon

PHÓ TỔNG CỤC HANOI Số 53 đường Francis Garnier

PHÓ TỔNG CỤC PHNOM PENH Số 94 đường Galliéni

KỲ XÔ SỐ LẦN 74 PHÁT HOÀN NGUYỄN VỐN PHIẾU TIẾT KIỆM
Số 2 ngày 28 Novembre 1933

HẠNG BỘ Số 14 Bà xô trắng ra, trong bộ này có 8 phiếu kè sau đây sẽ được hoàn lại nguyên vốn của phiếu:

PHIẾU SỐ 117 Bà Tôn-nữ-Thi Cúc ở nhà ông Nguyễn-thành-Hưng mới đóng được. 128\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 1.000\$00

— 814 Ông Hoàn-Hiệp, 2 phô Cantonais Faïfco mới đóng được. 552\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 1.000\$00

— 9663 Ông Hoàng-đức-Chu, 58 phô de Metz Haiphong mới đóng được. 20\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 500\$00

— 12631 Cô Trinh-thị-Thai, cô đỡ ở nhà Hồ-Sinh Hagiang mới đóng được. 12\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 500\$00

— 7774 Ông Lưu-vân-Em, 48 phô Paul-Bert Thanh-Hóa mới đóng được. 16\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 280\$00

— 12154 Ông Lâm-vân-Thịnh, nhà buôn Lâm-phát-Ký mới đóng được. 6\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 250\$00

KỲ XÔ SỐ LẦN THỨ 41 PHÁT HOÀN NGUYỄN VỐN CỦA PHIẾU TIẾT KIỆM
Số 3 ngày 28 Novembre 1933

HẠNG BỘ Số 70 Bà xô trắng, trong bộ này có 1 phiếu kè sau đây sẽ được hoàn lại nguyên vốn của phiếu:

PHIẾU SỐ 76 Ông Phạm-văn-Chon, giáo hoc ở Chau-Doc mới đóng được. 480\$00

Được hoàn lại nguyên vốn. 500\$00

KỲ XÔ SỐ CHIA TIỀN LỢI HẠNG PHIẾU TIẾT KIỆM
Số 3 mờ ngày 28 Novembre 1933

PHIẾU 2316 Cô Hồng-Thanh, 2 Phong Phú, Sóc cùi Cholon được. 64\$80

— 2318 Ông Ngõ-Quang, bán rượu ở Laithieu, Thuaduomt được. 64.80

— 2819 — Lê-trọng-Thái, thư-ký nhà Đông-Pháp ngã hàng Saigon. 64.80

— 2320 — Lâm-Cam, ở nhà ông Võ-vân-Cư, thợ bạc ở Mytho được. 64.80

— 2325 — Dương-văn-Lịch, thầu khoán ở Cần-thơ được. 64.80

— 2326 — Nguyễn-ba-Nha, ở nhà May đèn Nam-Dinh được. 64.80

— 2327 — Cao-vân-Nhân, ở nhà May đèn Nam-Dinh được. 64.80

— 2328 — Hồng-hữu-Giáo, agent technique trau-xas publice Hanpi được. 64.80

Các phiếu kia trên đây đã được tinh ngay tiền ra ngày 28 Novembre 1933

Kỳ xô số sau nhau vào ngày 28 Decembre 1933

Nay kính mời

Hội đồng quản-trị hội Ái-hữu cựu-sinh-viên trường Bảo-Hộ.

Nên chú ý. — Giá vé mỗi người là 0\$5 ; thu được bao nhiêu sẽ để giúp những anh em đương tông học ở trường Bảo-Hộ mà gặp lục quan. Quỹ-bảo nêu dưới ghi 20\$00 để từ ngày 28 tháng 12 năm 1933 đến 28 tháng 1 năm 1934.

TIN PHÁP

Hạ nghị viện ưng chuẩn bản dự-án tài-chính.

Sau mấy buổi tranh luận về bản dự-án tài-chính của Nội-các Chautemps, Hạ-nghị viện đã bỏ. 80 trong chuân và 175 phiếu phản đối.

TIN ĐỨC

Nước Đức với hội Vạn-quốc.

Ông Hitler tuyên bố nếu không đồng quyết lợi về đủ các phương diện thì không bao giờ được Đức dự chi cuộc Hội-nghị Quốc-đế. Trong đó, có cả khoản đòi lại các thuộc địa theo như chương trình Wilson.

Đảng áo nâu ăn-xá 5.000

tội nhân.

Đảng Q. G. X. H. định ăn-xá 5.000 tội nhân

để ăn mừng sự đại thắng của Hitler kỷ niệm ngày 12 November vừa rồi. Những người mà xét ra mai sau không rõ ràng có với đảng nữa thì dùng sẽ cho tự do.

TIN MỸ

Nước Mỹ với các trái khoán chiến tranh.

Lộ ngoai-phe Mỹ đã giao cho đại biểu các nước Pháp, Li, Ba Lan, V. L. và Lituanie một bản thảng điện nhắc lại ký ban trại trấn chiến tranh ngày 15.12.1933. Các nước kia giao cho rằng đối với các nước kia trước không trả thì kia cũng cũng không thay đổi thái độ.

TIN TRUNG-HOA

Chính-phủ Nam-kinh xin các nước không tiếp-tế cho Phúc-kiến.

Chính-phủ Nam-kinh có đưa thư cho các nước thân thiện, xin chiếu theo công-phiến Quốc-đế, đoạn tuyệt sự tiếp-tế cho Phúc-kiến và dân các tào chúa vào các nơi phòng thủ.

Hồng quân Nga sẽ vào Mân-châu.

Hồng quân Nga ở Viễn-đông đã được lệnh của chính-phủ Moscow, tuy thời kẹp vào Mân-châu. Nga tuyên bố rằng nhất có thể dùng vũ lực để dừng nền Mân-châu quốc thì Nga cũng có thể dừng thành nước Bắc-Vân để giữ vững quyền lợi ở Mân-châu, không để cho Nhật chiếm.

Quân Phúc-kiến sẽ tiến đánh Chiết-giang.

Chính-phủ Phúc-kiến thấy chính-phủ Nam-kinh sắp đón quân đánh, nên đã họp quân đội, định chia làm hai đạo để tiến đánh Chiết-giang.

Nhật đem thêm quân đến Bác-Mân.

Cấp-nhĩ-tần — Nhật bổ thêm một sư đoàn và hơn 20 chiếc máy bay đến Bác-Mân. Nhiều việc hành động về quân sự, các nhà thương mại Nhật cầm các bảo đảm đóng đền.

Quân Nam-kinh và quân Phúc-kiến sẽ đánh nhau ở Phố trường.

Thượng-hải — Quân hai bên đã gian-trận Phố trường. Quân Nam-kinh có phần mạnh hơn.

Tôn-Khoa quyết đánh Phúc-kiến

Tôn-Khoa đã tuyên bố muốn giải-quyet việc Phúc-kiến phải dùng đến vũ lực. Nếu muốn điều hòa chỉ có một cách là Phúc-kiến thủ túc chính-phủ mới đi.

TÂN - MỸ

Tailleur

91, Phố Hàng Đào, Hanoi.

Commissaire Priseur du Ressort du Tribunal de 1e Instance de Hanoi

VENTE VOLONTAIRE AUX ENCHÈRES PUBLIQUES

Le Vendredi 22 Decembre 1933 à 17^h après midi et jours suivants s'il y a lieu : 14 Rue Maréchal Lyautey — Blockhaus Nord prolongé Yen-phu.

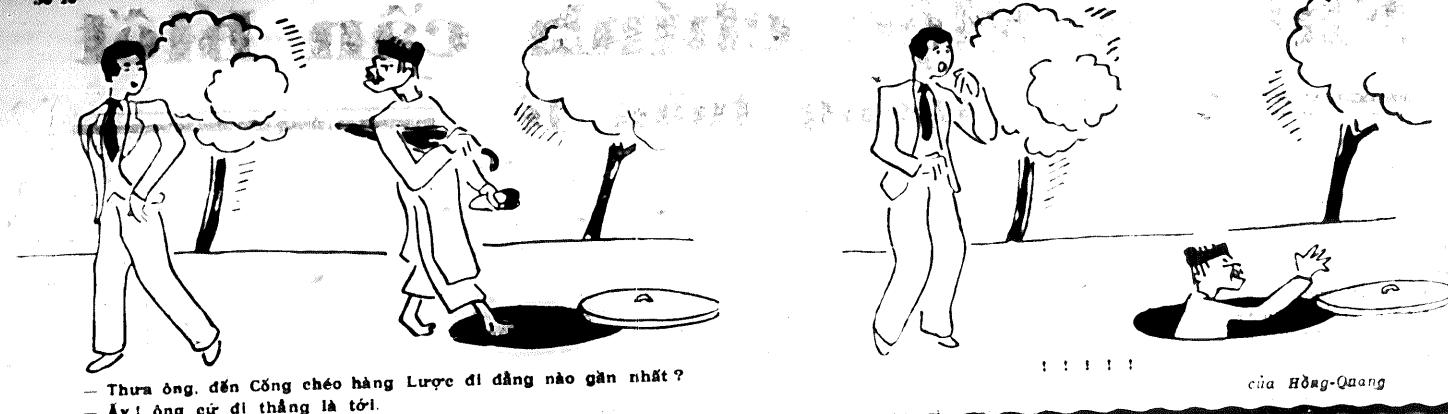
Il sera procédé à la vente aux enchères publiques, d'un très beau mobilier, comprenant, 1 salon, salle à manger, chambre à coucher, cabine à toilette, coffre-fort, et de très nombreux bibelots anciens, etc... Au comptunt 6% en sus.

Le Commissaire Priseur, FLEURY

On peut visiter tous les jours de 16 heures à 18 heures.

P. C. C.

56-26

KHOA - HỌC

TRUYỆN DU'Ó'I BÊ

Sao-bè.

Chi nghe nói tên con này ta cũng đã biết dai khai binh nó như chiếc đèn mũi khê ròi. Chính thế, tên làm sao, người hao-hao làm vậy: nó thường có năm cánh, xòe ra chung-quanh trông tựa bò như miếng khê ta cầm đường, nhưng to hơn, to bằng cái nắp chàp hay cái mâm con, hay to hơn nữa.

Có lâm con, tay đầy những mụn, mỗi mụn lại có một cái cảng có thuốc độc, chỉ lâm-le cắp các vật khác. Nhưng con nào, mỗi cánh có dù bộ phận riêng, như năm anh em kết nghĩa, chầu dàn vào với nhau vậy. Chính giữa là cái mồm chung, mỗi anh góp một răng đẽ nhai. Vì cũng «một dạ» như vậy, cho nên mấy anh em hòa-thuận vô cùng, sống chẽ bao giờ cũng có nhau.

Cái miệng rất nhỏ, mà sao-bè lại chỉ thích ăn miếng to. Cái món sở thích của các con là món sò, hến, ốc đê nguyên mà cắn, không luộc không nhẽ chì cá. Nhưng sò, hến, ốc toàn là giống to lớn cá, không bỏ lọt vào miệng được; vậy ta thử nghĩ xem các con làm thế nào? Nhưng không nghĩ ra đâu: các con xòe cả năm cánh ôm lấy con trai dã, rồi oé phun cái dạ dày ra, trùm ngay lấy. Đa nhô, nhưng đẽ cảng như quả bóng cao-xu.

Vì vậy mà ta thấy cái bọc cứ ở xú-xú trên miệng, mãi tới khi tiêu hết con trai, bọc mới nhả vỏ đi mà chui vào miệng.

Cách ăn uống không thanh tí nào

ayah, tuy vậy cũng chưa lạ.

Ta đã biết năm cánh kia là năm anh em kết nghĩa, tuy không anh nào rời ra được, nhưng lâm khi gặp sự rủi-ro, năm con sao-bè bị xé hoặc bị chặt rời một cánh ra, thì bốn cánh kia, lẩn cả một cánh nọ, cũng vẫn sống như thường. Lại là nữa là: trong ít lâu, hai mảnh kia mọc thêm cánh cho dù năm như cũ.

Vậy nếu ta chém một con bò làm đôi, thì ta sẽ được hai mảnh bò chết, mà ta chém một con hải-tinh làm đôi, thì ít lâu ta sẽ được hai con vẫn dù năm cánh như xưa!

Cái đời sao-bè còn lầm cái lạ nữa:

Thí-dụ: nó muốn đi du ngoạn dọc đây, thi nó không quay tít như cái chong-chóng, mà cũng chẳng lầy-bầy bò như con cua. Trên mỗi sống tay, nó đã có sẵn một cái rãnh, di từ miệng ra tới ngoài, khắp rãnh có những bộ phận nho-nhỏ, lúc thường vẫn lẩn vào trong. Lại gần giữa mình có một cái vây sopping con ti. Lúc muôn di, hải-tinh hút nước qua vây, lùa vào các mạch nước, ấn cho các bộ phận trên kia phải nhô ra chom-chóm như lỗ chân dây thám nó di. Bi chán, hải-tinh bơm nước

ra để truyền lệnh «lập-bó», thì tức khắc chân thụt vào rầm-rắp. Thế là sao-bè đứng lại.

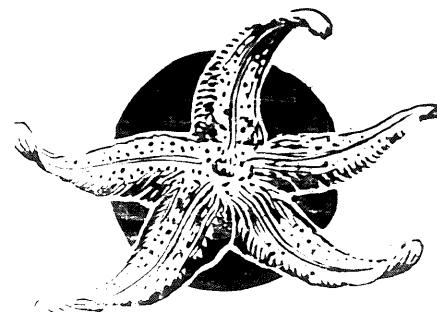
Rim-bè.

Rim-bè tròn trung-trục, tua-túa những gai, miệng ở dưới, dit quay lén trên như một chùm bê béo quay «giồng cây chuối» mà quanh người toàn gai cả vây.

Cách di dừng của nó cũng như sao-bè. Còn cách bắt mồi thì hơi khác. Nó có nhiều càng nhỏ rất độc, nếu ở gần miệng mà gặp được mồi thì chỉ việc dưa thẳng mồi vào. Nhưng nếu cặp được mồi, lại là cái cặp ở tận dâng xa, thi gãy gấp từ chỗ đùi tới miệng, sẽ cứ trao mồi dồn cho nhau.

Lũ càng lại còn dùng làm việc hót phan nữa, vì mỗi khi di «đại tiện», nếu không có càng, thi cái miệng «núi lửa», à quên, «hút phản», kia phun ngược lên, phản rơi lỏa xuống trùm khắp người thi còn gi là vệ-sinh nữa!

Vì vậy, lũ càng phải vội cặp lấy từng ly từng tí, rồi truyền dần cho

nha. Nhưng lần này không phải mồi, cho nên càng không đưa truyền về mồi, mà đưa ngoéo ra ngoài, sang mạn cuộn nước, cho nước cuốn đi.

(Ành trên đây vẽ một đám rim-bè đang trú trong lõi. Những lõi này, chúng nó khoét lấp ở ngay sườn đồi.)

Chàng thứ XIII

LỐI VĂN PHÈ - BÌNH

PHÈ-BÌNH và CÀO-LUÂN

của THIỀU-SƠN

Cô phè-bình nhiều nhau-vật và sách vở hiện thời, in tại Miền-Đông Au-Đường, sách rất đẹp và có nhiều hình ảnh của danh-nhan trong nước, giấy 150 trang, khố sách 14 X 22 in bảng thư giày sáp.

Giá bán mỗi quyển 0\$50

Bép le 2 Decembre 1938 xuất-bản

NAM-KÝ THƯ-QUÂN xuất-bản
Téléphone № 882, 17, 18 Garnier Hanoi

Gặp khi gió táp mưa đơn,
Đừng xe AN-THÁI chẳng cơn
cờ gi.

HIỆU XE

Số 2, phố Nguyễn-Trọng-Ngập - Hanoi

THUỐC LÂU GIA TRUYỀN

Đau dạ-dày thần hiệu — Chuyên chữa ho lao khái huyệt

Từ xưa đến giờ chỉ có thuốc lâu nhân con Phung là có chứng chỉ của nhà thi nghiệm Hanoi, người mắc bệnh khỏi lo về đường sinh-dục, mới mắc ra mủ nhiều, buốt tức đau đớn, uống thuốc lâu số 19 chung trong 12 tiếng đồng-bồ là nhẹ ngay lập tức, giá mỗi ve 0\$60. Còn người đã thành kinh niên, đi tiểu vẫn đục, có chất nhữn tơ chuỗi, bay sáng ra còn lỗ mủ (chromiques, filaments, gouttes militaires) thi uống thuốc số 20 cũng 0\$60 một ve, sẽ khỏi hết những chứng ấy. Giang-mai (tim-la) phát hạch lò-loet, cù định thiên pháo, uống thuốc giang-mai con Phung sẽ chóng khỏi chắc-chân giá 1\$00 một ve. Đau dạ-dày (baot) ẩn không tiêu, ni hơi hay ợ ngán ngẩm đau bụng, thi chử uống thuốc đau dạ-dày con Phung giá 1\$40 một gói là khỏi tuyệt mĩ trong chứng ấy ở hiệu chính Hanoi và nhà Nguyễn-thị-Kính ở Saigon có nhân được nhiều giấy kiện, có ông lang chuyên môn chữa ho lao khái huyệt hiệu như thần.

KIM-HƯNG DƯỢC-PHÒNG

84 Route de Hué — HANOI

Đại lý: Hanoi 130 — Paul Doumer, Namdinh 28 Rue Champeaux, Hanoi
60 Rue Marché — Vinh 44 Rue Maréchal Foch — Thành-Hà 32 Grand Rue —
Tourang-Quảng cư Quai Courbet — Saigon Nguyễn-thị-Kính 30 Rue Garde-
Dacal 150 Rue Albert 1er — Cholon Bờ biển Long R. Cây mai 35 — Da Nang
Hàng mua sắm: Da Nang 101-103 Rue Da Nang — Saigon 10-12 Rue Da Nang —

NGƯỜI NAM NÊN UỐNG RƯỢU

NAM-ĐÔNG-ÍCH!

NAM-ĐÔNG-ÍCH! Rượu NAM-ĐÔNG-ÍCH! Sông Ngò khôi tiếng đồ vàng.

Hỏi người Nam có thích hay không?

Rượu ngọt vừa đậm, vừa trong, N้ำ toan chát gao không nồng,

không chua, không ngọt,

Rượu lâu sánh cồn thua hương vị,

Rượu cồn kia có kẽ làm chí,

Người ta bảo nhau đùi:

Rượu ta ta uống dai gì mua đầu,

Đông tiên dưới cung nhaa san-sê,

Cách ict cho phung kẽ bần-hàn,

Trên nhà nước long cảng nè vĩ,

Cung khen cho dân tri mồ mang,

Yết nhau bồi bồi đồng đồng,

Rượu NAM-ĐÔNG-ÍCH uống

trên cang-máy.

AM

AM

AM

AM

Rượu Nam-Đông-Ích bán khắp mọi nơi

TỔNG ĐẠI-LÝ: Hanoi

ĐÁNG-THỊ-LIEN

Chay hoi 1938

anh b iết mua tại các tiệm bán

Viễn-Đông Tôn-Tích Hội

Công-ty vố danh hoàn vốn 4.000.000 phât-lâng
một phần tư đã góp rồi

Hội đặt dưới quyền kiêm-soát của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp

Đảng-ba Hanoi số 419

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul Bert — Giấy nói số 892
Sở Quản-Lý ở Saigon — 205, 207, phố Catinat — Giấy nói số 1099

Bảng xô sô hoàn tiền tháng Novembre 1933

Mở ngày 29 Novembre 1933 ở sở Quản-Lý tại số 205-207, phố Catinat Saigon, do ông MEYRIGNAC phó Quản-Lý hội chủ-toa, ông MULER và ông Michel CANG dự-tọa.

XÔ SỐ	SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	TÊN HỌ NGƯỜI CÓ PHẾU TRÚNG
Lần mở trước trúng : 5.000\$	3.898	M. Clément de Lopez, Directeur de l'Ecole Primaire à Kompongspue — Cambodge trúng lĩnh 5.000\$ về.
Lần mở thứ hai trúng : 1.000\$	541	M. Nguyễn-van-Y, 16 Bd Amiral Courbet — Saigon trúng lĩnh 1.000\$ về. Phiếu này không hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng.
	3.541 ^a	M. Sor Mak, Commiss-Greffier-Siemreap-Cambodge trúng lĩnh 500\$ về.
Lần mở thứ ba khỏi phải đóng tiên	2.967 ¹ 2.967 ² 2.967 ³ 2.967 ⁴	Những phiếu này không hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng.
	2.967 ⁵	M. Nguyễn-văn-Thành, Dessinateur Cie Electricité — Saigon

Kỳ mở sau định vào ngày thứ sáu 29 Décembre, hời 11 giờ
30, tại sở Tổng-Cục, số 32 phố Paul-Bert — Hanoi.

Món tiền hoàn về cuộc xô sô to nhất kỳ tháng Décembre
1933 định là 5.000\$.

Người làm nhà nên biết rằng:
CHỈ Ở 42, Rue de Takou MỚI CÓ

KIẾN-TRÚC-SU'
ARCHITECTES DIPLOMÉS

Chuyên múa về Kiến-nhà.

JOSEPH T. Đ. TRÚC

Luật-khoa Cử-nhanh, Đại Học-
dường Paris. Cố-vấn pháp-luật
Số 8, Hàng Da cũ, Rue des Cuiras
(cạnh bến chợ Hàng Da, Hanoi)

Việc kiện-tụng, làm đơn, hợp-dồng, văn-
tư. Bồi-uy. Mua, bán, nhà, đất v.v...
Lệ hối pháp-luật : mỗi lượt 1 đồng
ở xa, xin gửi mandat.

MÙA RÉT ĐÁ TỐI!!!

Hiệu dệt áo CỰ-LẬP
61, Rue de la Soie, Hanoi

Có dù máy móc chuyên dệt áo Pull-over,
chandail, chemise de Tennis, quần áo
trẻ con bằng laine và coton, giá hè,
kiểu đẹp, có nhiều mẫu hoa (dessins
jacquards) lối mới.

Bán buôn bán lẻ

Tết năm nay các ngài dùng city gì?

Giày Kim-Thơ

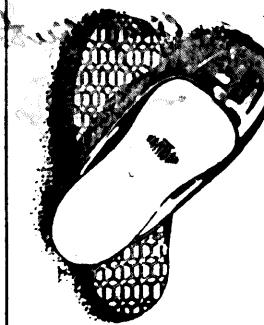
Marque, dessin et modèle déposés

Kiểu rất đẹp, mủ láng Hoa-ky rất tốt, đế
cao-xu đen, đúc ở bên Pháp, đi bền gấp
ba lần đế da hay đế crêpe, không churret
và toét ra như đế crêpe, trông đẹp và
nhẹ như đế da, đi mưa không ngấm
nước. Giá rất ba.

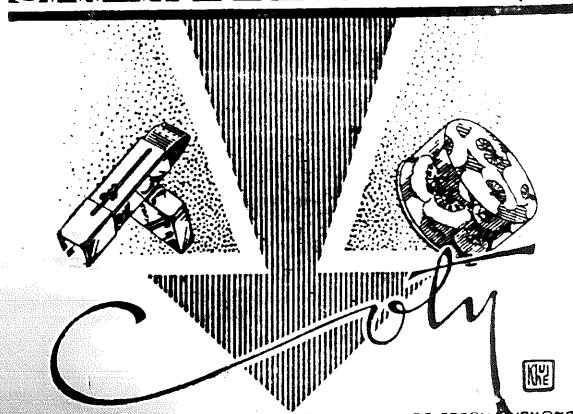
Bán buôn và bán lẻ:

VĂN-TOÀN

96, Phố hàng Đào, số — HANOI

**KHẮP CÁC NƠI CÁC ĐỊA
LỊCH SỬ CHI DỤNG PHẦN
SẮP NƯỚC C-CHÓA... HIỆU**

BÁI LÝ ĐỘC QUYỀN RONDON & CO LTD ■ 21, RUE JULEE FERRY, ANPHONG HANOI ■ 18, 89 ĐƯỜNG KHANH HÒA

QUẢNG-BỘNG

Thay tưống trú danh

Minh-như-Kinh tưống sĩ tờ truyền
Hồ thủ về khoa xem tưống bối số
địa lý. Thầy dâ du lịch xứ Đông-
dương ta nhiều chỗ, từ Xiêm-la, Ai-
lao, Cao-miên, Saigon, Trung-Nam,
Bắc-kỳ, bà con đều biết tiếng thầy
danh sú. Nếu ai không tin, thời lại
xem thử thì biết thầy đoán mười
diều không sai một, vì thầy mới đến
đây, muốn lấy danh tiếng về sau,
cho nên không dám nói ngoa. Ai
muốn biết sự cat hung, mồ-mả, phu
thê, tử-túc thời vận bĩ thai trước
sau-ra-sao, thời mời lại phô hàng
Đàn số 44 Hanoi. (Rue des Chapeaux
n° 44) Xin bà con chú ý cho, vì thày
tưống Minh-như-Kinh, là tay lão
luyện tưống sú, chứ không như mọi
thầy tưống đầu non, trẻ tuổi ít học
thức, mà dã tự phụ mình là danh
sú đâu. Bà con chú ý cho.

MINH-NHƯ-KÍNH
Hàng Đàn n° 44, Hanoi

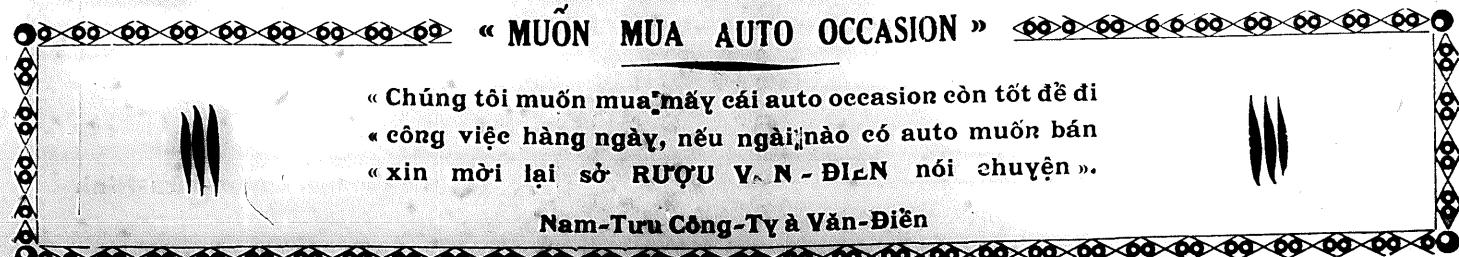
TUYỆT NỘC
Lâu và Giang-Mai !!!

Phái bệnh này chưa chưa được rút
nọc, di độc còn lại, tháo đém làm
việc nhọc, nắn ra tì định định hoặc
mủ, nước tiểu khi trong khi vàng
lẫn vẫn đặc. Nhói ngứa trong ống
tiêu-tiết v.v. mà bệnh Giang còn lại
thấy dát thư mỗi xương, đòn mun
con như muỗi đốt v.v. chỉ dùng nhẹ
2, 3 hộp, nặng 4, 5 hộp. Tên gọi thuốc
kiên Tinh Tinh (triết nọc Lâu Giang)
giá 1p50 một hộp là khỏi ngay.

THIÊN TRUY!!!

2 hòn ngoại thận, hòn to, hòn bé,
xưng ba nang, dùng 1, 2, 3, 4 lọ.
Bất cứ lâu mới là hai hộp co lên bằng
nhau ngay, giá 60 mét lô 6 p. 12 lọ

BÌNH-HƯNG
89, phố Mã Mây, Hanoi
Giày nói : 548

« Chúng tôi muốn mua mày cái auto occasion còn tốt để đi
« công việc hàng ngày, nếu người nào có auto muốn bán
« xin mời lại sò RUỘU V.N - ĐIỀN nói chuyện ».

Nam-Tưu Công-Ty à Văn-Điển

Tirage HotPubli dep auto ca

GRIMM LIBRAIRIE

1938

VIN 33.500

RUOU-BÒ
VIN 33.500

dùng cho
dàn bà ở cũ thi không gì bằng

GIÁ...: 2[#].10 MỘT LITRE.

BÁN TẠI

PHARMACIE CHAVAGNE

59 RUE PAUL BERT . HANOI

PHARMACIE BROU/MICHE

36 B[°] PAUL BERT . HAIPHONG.